

PENTRU CE A FOST DAT DUHUL SFÂNT ?

Vedeți, fratele Neville

crede în punerea mâinilor. Văd că am două întrebări dar voi răspunde la ele doar mâine seară pentru că acum nu am timp să mă ocup de ele. Toți cei care au întrebări sunt rugați să le scrie și eu voi răspunde la toate. Aș dori ca mâine seară, după Mesaj, să-i chemăm pe toți cei ce cred în Duhul Sfânt să vină să îl primească prin punerea mâinilor. Noi ne bucurăm pentru că avem privilegiul de a sta împreună cu ocazia sărbătorilor. Dacă unii sunt nevoiți să plece, pot s-o facă, dar noi am fi bucuroși să luăm numele unor frați lucrători ca să putem lua legătura cu ei imediat ce Mesajul va fi gata, ca să vină să se roage cu cei care cred în această mare binecuvântare despre care vorbim noi, și anume: botezul cu Duhul Sfânt.

Aseară am vorbit despre

tema: „Ce este Duhul Sfânt?” Și

noi am aflat că El este cam totul. El este făgăduința lui Dumnezeu. El este tot ceea ce are nevoie Biserica lui Dumnezeu: Pecetea, Mângâietorul, Odihna, bucuria, pacea și învierea. Tot ce a făgăduit Dumnezeu pentru Biserica Sa este în Duhul Sfânt.

În seara aceasta vom învăța

despre tema: „Cu ce scop ni-L trimite Dumnezeu pe Duhul Sfânt? Pentru ce ne este dat Duhul Sfânt? Dacă este un lucru atât de mare, pentru ce ni L-a trimis Dumnezeu?”

Pentru mâine seară m-am gândit la o altă temă:

„Este El pentru voi? Cum puteți să îl primiți și cum știți când L-ați primit?”

După ce vom arăta toate aceste lucruri, cu ajutorul Scripturii, toți care doresc să primească Duhul Sfânt vor veni în față pentru rugăciune. Eu cred că toți cei care vor crede, îl vor primi și în continuare vor umbla numai prin Duhul.

Cred că mâine seară vor fi foarte mulți oameni în adunare de aceea aş vrea să avem printre noi oameni cu experiență, care să conducă oamenii să primească Duhul Sfânt, care să-i încurajeze și să le explice ce trebuie să facă.

Cei care doresc acest lucru, dar nu pot veni, pot să dea adresa sau numărul de telefon la păstor, în seara aceasta sau mâine seară. Dați-o fratelui Neville și atunci ne va scuti să ne adunăm pentru o nouă întâlnire. Dați-i numărul de telefon la care vă putem găsi și spuneți doar: „Eu sunt disponibil când vreți să ne întâlnim.” Dacă într-o casă este o singură femeie, vom trimite o femeie, iar dacă avem de-a face cu o familie, deci cu un bărbat și o femeie, vom trimite un lucrător. Dorința mea este să colaborăm împreună în problema aceasta, deoarece sunt convins că vă interesează.

Cred că vă amintiți textul care spune: *„Cine întoarce un păcătos de la rătăcirea căii lui, va mântui un suflet de la moarte, și va acoperi o sumedenie de păcate.”* (Iacov 5.20). Vedeți?

Mireasa lui Hristos însetează și flămânzește după neprihănire. Ea este în durerile nașterii pentru că trebuie să aducă la suprafață copiii lui Dumnezeu.

Înainte de a citi din Scriptură aş vrea să ne plecăm puțin capetele pentru rugăciune, iar dacă este cineva care are o cerere, să ridice mâna și să spună: „Dumnezeule, îmi ridic mâna pentru că am nevoie de ajutorul Tău.

Te rog să mă ajuți, Doamne!” Dumnezeu să vă binecuvânteze pe fiecare din voi. El vă vede mâinile ridicate, iar îngerii v-au luat deja cererile.

Tată ceresc, ne apropiem din nou de Tine, în rugăciune. Copiii Tăi și-au înălțat deja rugăciunile spre Tine, Ți-au cântat cântări de laudă și inimile noastre s-au înălțat cu bucurie spre Tine, ca să Te laude, Dumnezeule.

David spunea că va merge în adunarea sfinților și Îți va aduce cererile lui. O, Tată, în seara aceasta au fost ridicate multe mâini spre Tine. Cred că 80% din cei prezenți aici și-au ridicat mâinile pentru cereri.

Ajută-ne, Doamne, pentru că nu putem merge înainte fără Tine. Noi trebuie să te avem zi de zi. Tu ești Viața noastră, bucuria noastră, sănătatea noastră, tăria și statornicia noastră, pavăza și scutul nostru de apărare împotriva dușmanului. O, noi nu am putea duce această luptă a vieții fără ajutorul Tău! Nu, nu putem birui, de aceea ne bazăm în totul pe Tine, fiindcă știm că umblăm printr-o țară întunecoasă și plină de încercări. Suntem împresurați din toate părțile de dușmanul care ne întinde tot felul de curse și capcane. Cărarea noastră este plină de cursele dușmanului, care vrea să ne prindă.

Noi știm că pentru a ajunge la capătul drumului trebuie să trecem prin valea umbrei morții. O, Doamne, cine va ține mâinile noastre? Noi dorim să Te cunoaștem pe Tine; vrem să fim siguri că ne-ai luat pe brațele Tale; că ne-ai apucat mâinile și că am primit asigurarea că în clipa când viețile noastre pe acest pământ vor ajunge la capăt; când înaintea noastră se va deschide ușa numita „moarte”, vom putea spune ca toți sfinții din vechime: *„Îl cunosc pe El în puterea învierii Lui și știu că atunci când El mă cheamă, voi ieși dintre cei morți.”*

Dumnezeule Tată, Te rog să binecuvântezi cererile noastre și strângerea noastră laolaltă. Binecuvântează Cuvântul Tău, iar dacă voi spune ceva contrar Cuvântului Tău sau voii Tale, cred că Tu ești același Dumnezeu și vei putea închide gura mea așa cum ai închis gura leilor când Daniel a fost aruncat în groapă. Doamne, Te rugăm să ne deschizi urechile și inimile, în seara aceasta, în așa fel încât să trezești în ele foamea și setea pentru Tine. Fă ca această sete să nu le dea liniște până nu vor primi Mângâietorul făgăduit.

Noi credem că trăim în zilele din urmă, în umbra venirii Lui, iar aceste mesaje sunt îndreptate tocmai spre acest eveniment. Doamne, ele sunt un avertisment pentru acești oameni. Fă ca în seara aceasta să îndepărtăm orice coajă și să putem spune din inimă: „Doamne Dumnezeule, eu sunt lutul Tău. Fă ca Duhul Sfânt să mă frământeze în seara aceasta, iar apoi modelează-mă și fă-mă după voia Ta, pentru că îmi cedez inima, tăria și tot ce am, pentru cauza Ta.”

Ascultă-ne Doamne, pentru că în seara aceasta ploioasă nu am venit aici ca să ne vedem unii pe alții; nu am venit aici pentru că nu avem alt loc în care să mergem, ci pentru că avem dorința sfântă și solemnă de a ne apropia de Tine, fiindcă cunoaștem făgăduința Ta care ne spune că dacă ne vom apropia de Tine, Te vei apropia și Tu de noi. De aceea am venit aici, Doamne. Tu ai spus că cel ce vine flămând va pleca săturat; *„Ferice de cei flămânzi și însetați după neprihănire, căci ei vor fi săturați.”* (Matei 5.6). Și noi știm că dacă Îți vom cere pâine, nu ne vei da o piatră. Noi avem asigurarea aceasta. Și dacă vom cere pește, nu vom primi un șarpe, pentru că Dumnezeul nostru ne va hrăni cu Mană din cer, cu Cuvântul și Duhul Său care mărturisește despre El.

Doamne, răspunde la rugăciunile și cererile noastre, pentru că Te rugăm în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Să deschidem acum împreună

la **Ioan 14** începând cu **versetul 14**, pentru că în acest text vom găsi problema despre care vrem să vorbim în seara aceasta.

Cei care aveți Bibliile scrise și cu litere roșii știți că aceste versete sunt scrise cu roșu, pentru că sunt spuse chiar de Domnul Isus, și ne dau liniște și odihnă pentru că El a spus că „*Cerul și pământul va trece, dar cuvintele Mele nu vor trece.*” (Matei 24.35).

Deci începem cu **Ioan 14.14:**

„Dacă veți cere ceva în Numele Meu, voi face.” Ce făgăduință binecuvântată!

„Dacă Mă iubiți, veți păzi poruncile Mele. Și Eu voi ruga pe Tatăl, și El vă va da un alt Mângâietor, care să rămână cu voi în veac;

și anume: Duhul adevărului, pe care lumea nu-L poate primi, pentru că nu-L vede...”

Cei care au Biblia greacă vor putea observa că acolo în loc de „vede” este scris: „*înțelege*”. „*Căci lumea nu-L înțelege.*” Aceasta este atât de adevărat.

Să citim încă o dată versetul acesta:

„...și anume,
Duhul adevărului, pe care lumea nu-L poate primi, pentru că nu-L vede și nu-L
cunoaște; dar voi Îl cunoașteți (pe cine? Pe Mângâietor), căci
locuiește cu voi (timpul
prezent), și va fi în voi.”

Cine este Acesta? Același
Mângâietor.

„Nu vă voi lăsa
orfani. Mă voi întoarce...” Cine? „Eu Mă voi întoarce.” Oricine știe că „**Eu**” este
pronume personal.

**„Eu Mă voi
întoarce la voi...”**

**Peste puțină
vreme, lumea nu Mă va mai vedea, dar voi... Mă vedeți: pentru că Eu
trăiesc și
voi veți trăi.”**

**În ziua aceea
veți cunoaște că Eu sunt în Tatăl Meu, că voi sunteți în Mine, și că Eu sunt
în
voi.”**

Acesta va fi centrul
gândului meu, dar vom citi puțin mai departe. Deci: **„În ziua aceea** (în ziua cea
mare a
judecății), **veți cunoaște că Eu sunt în Tatăl Meu, că voi sunteți în Mine, și
că**

Eu sunt în voi.

***Cine are
poruncile Mele și le păzește, acela Mă iubește; și cine Mă iubește, va fi
iubit
de Tatăl Meu. Eu îl voi iubi și Mă voi arăta lui.***

***Iuda, nu
Iscarioteanul, l-a zis: „Doamne, cum se face că Te vei arăta nouă și nu
lumii?”***

În greacă aici este scris
„kosmos” adică „ordinea lumii”. În Biblia mea în acest loc este un „g” și se
explică: „kosmos sau ordinea lumii”.
Acestea sunt bisericile și celelalte lucruri.

***„Doamne, cum se
face că Te vei arăta nouă și nu lumii?”*** Cum se poate aceasta?

***„Drept răspuns
Isus i-a zis: „Dacă Mă iubește cineva, va păzi Cuvântul Meu, și Tatăl Meu
îl va
iubi. Noi vom veni și vom locui împreună cu el.”***

***Cine nu Mă
iubește, nu păzește cuvintele Mele...”***

Ar putea să țină cuvintele
bisericii, dar noi suntem chemați să ținem cuvintele Lui.

„Și Cuvântul pe care-L auziți, nu este al Meu, ci al Tatălui Meu care M-a trimis.”

V-am spus aceste lucruri cât mai sunt cu voi.

Dar Mângâietorul, adică Duhul adevărului, pe care-L va trimite Tatăl, în Numele Meu, vă va învăța toate lucrurile și vă va aduce aminte de tot ce v-am spus Eu.”

Deci, cu ce scop L-a trimis Dumnezeu pe Duhul Sfânt? Fie ca El să adauge binecuvântările Lui la Cuvântul Său.

Isus a spus: „În ziua aceea, veți cunoaște că Eu sunt în Tatăl Meu, că voi sunteți în Mine și că Eu sunt în voi.” Să nu uitați că ceea ce voi spune se înregistrează pe benzi.

Mai zilele trecute am fost invitat la un creștin, care este om de afaceri în Louisville. El mi-a spus:

„Billy, este o rușine faptul că aceste mesaje, cum ai spus seara trecută, nu ajung la patruzeci de mii de oameni, în loc de o sută cincizeci, două sute sau trei sute de oameni câți sunt la micuțul tău tabernacol.”

„Domnule”, i-am răspuns eu,

„dacă Domnul va zăbovi, în șase luni aceste mesaje vor face înconjurul lumii.”

Da, aceste benzi merg în toată lumea, peste tot. Acesta este motivul pentru care noi vorbim numai Adevărul care ne-a fost descoperit și confirmat de Dumnezeu.

Deci pentru ce a fost trimis Duhul Sfânt?

Noi putem vedea aceasta din textul citit, din Ioan 14 începând cu versetul 14.

Dumnezeu trimite Duhul Sfânt pentru că vrea să locuiască El Însuși în Biserica Sa și să-Și continue lucrarea prin Ea. Dumnezeu era în Hristos, continuându-Și lucrarea prin Hristos; din Hristos, în Biserică, continuându-Și lucrarea prin Biserică.

Acum, noi știm ce este Duhul Sfânt; aseară am văzut că El este Dumnezeu. Noi am învățat despre Dumnezeu, Tatăl, despre care Isus vorbește în textul nostru și Îl numește Tatăl Său. Același Dumnezeu S-a descoperit în Fiul, purtând Numele Isus și Același Dumnezeu lucrează azi în Biserica Sa, prin Duhul Sfânt. Dar faptul că întâlnim noțiunile: „Tată”, „Fiu” și „Duh Sfânt”, nu înseamnă că avem trei persoane separate, trei dumnezei diferiți, ci același Dumnezeu S-a descoperit în trei timpuri diferite, în trei funcții.

Fie ca noi să putem pătrunde aceasta. Tot ce era Dumnezeu, El a turnat în Hristos, deoarece El S-a golit pe Sine și a turnat aceasta în Hristos. *„Toată plinătatea dumnezeirii a locuit trupește în Hristos.”* (Coloseni 2.9). Tot ce a fost IeHoVaH, El a

turnat în Hristos; și tot ce era Hristos, El a turnat în Biserica Sa. Nu într-un individ, ci în tot trupul Său. Dacă noi ne adunăm împreună în unitate, avem putere.

Vedeți? Tot ce era Dumnezeu

a pus în Hristos și tot ce era Hristos este acum în noi: *„Căci Dumnezeu S-a făcut trup, și a locuit printre noi.”* În 1 Timotei 3.16, scrie:

*„Și fără îndoială, mare este taina evlaviei...
Dumnezeu a fost arătat în trup, și noi L-am atins. Dumnezeu, IaHVeH, făcut trup, a umblat pe pământ, iar noi L-am văzut cu ochii noștri.”*

Voi știți că Filip a zis în Ioan 14.8:

*„Doamne,
arată-ne pe Tatăl și ne este de ajuns.”*

Isus i-a răspuns: *„De atâta vreme sunt cu voi, și nu M-ai cunoscut, Filipe? Cine M-a văzut pe Mine, a văzut pe Tatăl. Cum zici tu dar: „Arată-ne pe Tatăl?”* Dumnezeu S-a făcut trup.

Acum priviți: Tatăl era Dumnezeu deasupra oamenilor.

Noi ne tragem din Adam, iar în Vechiul Testament, Dumnezeu, Tatăl, era deasupra lui Moise și a copiilor lui Israel, Într-un Stâlp de Foc. Apoi, același Dumnezeu a fost cu noi, în Hristos; a umblat printre noi, a vorbit cu noi, a mâncat și a dormit noi.

Dumnezeu deasupra oamenilor; Dumnezeu cu noi; iar acum, Dumnezeu în noi. Tot ce era Dumnezeu a

venit în Hristos și tot ce era Hristos a venit în Biserica Sa.

Cine este aceasta? Dumnezeu

care lucrează în voi. Oriunde sunteți în lume, când El vrea să vă cheme, voi sunteți chiar acolo, iar El lucrează în voi făcându-Și voia Sa.

O, cum s-ar cuveni să Îi

mulțumim lui Dumnezeu pentru aceasta! Dumnezeu, Duhul Sfânt, este trimis cu scopul ca Dumnezeu să locuiască în Biserica Sa, să Se miște prin fiecare epocă și să-Și voia Sa divină.

Când sunteți batjocoriți de oameni, ei nu vă

batjocoresc pe voi, ci Îl batjocoresc pe Cel care v-a trimis. Astfel, Isus a spus: *„Ferice de voi când, din pricina Mea, oamenii vă vor ocări, vă vor prigoni și vor spune tot felul de lucruri rele și neadevărate împotriva voastră.”* (Matei 5.11).

Și: *„Toți cei ce*

trăiesc cu evlavie în Hristos Isus, vor fi prigoniți.” (2Timotei 3.12).

De ce? Pentru că atunci

când Dumnezeu S-a făcut cunoscut în Hristos, oamenii L-au urât. Cine L-a urât cel mai mult? Biserica. Da, biserica L-a urât mai mult decât bețivii. Ea L-a urât mai mult decât toți ceilalți oameni. Da, biserica L-a urât cel mai mult! De aceea, ori de câte ori găsiți cuvântul „Kosmos” să știți că înseamnă „ordinea lumii”, adică *„biserica, așa zisa biserică, nu L-a cunoscut. El a venit la ai Săi și ai Săi nu L-au primit.”*

„Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor

ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu.” (Ioan 1.12). O, cum ar

trebui să-L iubim și să I ne închinăm! Scopul Lui este să aibă părtășie cu oamenii.

Haideți să luăm un mic exemplu.

În zilele lui Rut, sub Legea răscumpărării, în Israel a fost o mare foamete, ceea ce a făcut ca familia lui Naomi să plece în Moab. Moabiții erau credincioși căldicei, creștini nominali. Deoarece se trag din fiica lui Lot, ei erau numiți credincioși amestecați. Noi știm că Naomi și-a pierdut acolo soțul și pe cei doi fii ai ei.

După ce a rămas văduvă și fără cei doi fii, Naomi s-a hotărât să se întoarcă în Israel, fiind însoțită de cele două nurori ale ei: Orpa și Rut. Orpa, s-a întors în țara ei, la dumnezeii ei, la biserica și la poporul ei. Atunci Naomi a încercat s-o convingă și pe Rut să meargă înapoi, dar ea i-a zis: „...poporul tău va fi poporul meu și Dumnezeul tău va fi Dumnezeul meu;

unde vei muri

tu, voi muri și eu, și voi fi îngropată acolo. Facă-mi Domnul ce o vrea, dar nimic nu mă va despărți de tine decât moartea.” (Rut 1.16-17).

Aceasta se întâmplă când un om prinde descoperirea. Pentru el nu mai contează că oamenii spun: „Te duci acolo ca să devii și tu unul dintre nebunii aceia!” Pe Rut n-o interesa ce spuneau cei din jurul ei. De ce? Dumnezeu avea cu ea un scop, și acel scop trebuia împlinit.

Sunt sigur că în seara

aceasta însetați după Duhul Sfânt,
pentru că în voi există Ceva care vă trage, pentru că Dumnezeu are un scop care
trebuie împlinit în viețile voastre, așa cum a fost cu Rut.

Povestirea aceasta este
foarte frumoasă și noi o vom continua. Voi cunoașteți legea răscumpărării, ce a
trebuit să facă Boaz ca s-o poată răscumpăra pe Rut. Voi știți că ea a cules
spice din câmp și a primit trecere înaintea lui Boaz. Dar înainte ca să se
poată căsători cu ea, el a trebuit să răscumpere tot ce a pierdut Naomi.
Conform Legii răscumpărării, singurul care putea să răscumpere proprietatea
pierdută a lui Naomi, era o rudă apropiată; ca s-o poată răscumpăra, ei
trebuiau să fie rude; trebuia să fie cea mai apropiată rudă. El trebuia să facă
o mărturisire publică, în afara porții, o mărturisire că a răscumpărat tot ceea
ce a pierdut Naomi. Astfel, Boaz și-a scos încălțăminta înaintea bătrânilor și
a zis: „*Voi sunteți martori azi că am cumpărat din mâna lui Naomi tot...*” (Rut 4.9).

Aceasta este felul în care
a procedat Dumnezeu: El Și-a urmat propriile Sale Legi. Dumnezeu nu poate să vă
dea să urmați o Lege și El să urmeze o altă Lege. El Își urmează propriile Sale
Legi. Astfel, ca să poată răscumpăra biserica pierdută, lumea pierdută, creația
pierdută, rasa umană pierdută, Dumnezeu care este infinit în Duh, a devenit El
Însuși o Rudă, un Om, un Fiu pe care L-a creat în pântecul Mariei. Apoi, a făcut un
semn, o mărturie în afara
porților Ierusalimului; a fost înălțat între cer și pământ, a murit și a
răscumpărat totul.

Astfel, prin Sângele Său, a
sfințit o Biserică în care să poată locui El Însuși și să aibă din nou părtășie
și comuniune cu oamenii, acel loc de părtășie pierdut din grădina Eden, unde
Dumnezeu cobora în fiecare seară, în timpul bisericii. Voi știți că Dumnezeu a
coborât în răcoarea zilei, adică la apusul soarelui. Există ceva cu privire la
aceasta, pentru că atunci când se înserează, oamenii, creștinii se gândesc la
biserică și la Dumnezeu. Când vedeți că apune soarele, vă amintiți că și
soarele vostru apune.

El cobora jos în răcoarea zilei și avea părtășie cu ei, însă prin căderea în păcat a celor doi oameni această părtășie a fost pierdută. Dar El S-a făcut trup și a locuit printre noi ca să poată veni din nou la om și să locuiască în el; El a venit ca să-l readucă pe om în părtășie cu Dumnezeu, și să-i redea dreptul dat de Dumnezeu. Aceasta a făcut El.

Acesta este scopul Duhului

Sfânt. El este Tatăl, același Dumnezeu Tatăl care locuiește în voi ca să Își ducă la îndeplinire Planul de răscumpărare cu voi; care lucrează prin voi și vă face lucrători împreună cu El; care vă dă un loc, o parte de lucrare ca să-i întoarcă pe fratele sau pe sora ta, care sunt pierduți și căzuți; care vă dă Duhul și dragostea Lui, să mergeți să-i căutați pe cei pierduți, așa cum a făcut El în Eden când a strigat: „*Unde ești, Adame?*” Aceasta este ceea ce face Duhul Sfânt pentru un bărbat sau o femeie. Când El atinge inima lor și Își ia locuință în ei, provoacă o sete și o foame după sufletele pierdute.

Dar cum este cu bisericile

de astăzi? În ele nu este suficientă atingere a Duhului, încât să le facă să-i caute pe cei pierduți în păcat și muribunzi. Ele aleargă mai mult să-și facă un nume, o clădire sau o denotațiune mare, în loc să caute sufletele pierdute. Ce păcat! Noi am putea vorbi mult despre aceasta.

Dumnezeu S-a revărsat pe

Sine în Hristos, iar Hristos S-a revărsat în Biserica Sa. De aceea este scris:

„În ziua aceea veți ști că Eu sunt în Tatăl Meu, că voi sunteți în Mine și că Eu sunt în voi. În ziua aceea, voi veți ști aceasta.” (Ioan 14.20). De ce? Pentru că acesta este Planul Lui de răscumpărare și acum Dumnezeu vine înapoi să locuiască în noi și cu noi, și să aibă părtășie cu poporul Său, așa cum a avut la început.

Și când Își aduce Biserica

la statura hotărâtă de El, la starea în care poate să Se reverse prin Ea, să o iubească, să o convingă și să aibă părtășie, acolo va veni un Eden. El Își va duce Biserica înapoi, la locul pe care-l ocupa înainte de a-L părăsi, înapoi în Eden, acolo unde a fost înainte de căderea în păcat. El a răscumpărat-o și o va duce înapoi redându-i locul și dreptul pe care l-a avut.

Biserica a fost pentru un timp în lume. Ea a o mie cinci sute de ani de epoci întunecoase, după care s-a ridicat primul reformator, Luther. Când a venit el, Dumnezeu a turnat puțin din Duhul Lui peste Biserică, aducând neprihănirea prin credința în Isus Hristos. A urmat Wesley, când Dumnezeu a turnat puțin mai mult din El Însuși, aducând sfințirea. Și în timp ce epoca a crescut înainte, spre timpul sfârșitului, Dumnezeu Și-a umplut Biserica. priviți în jur și vedeți dacă acesta este Adevărul sau nu. Cei care citiți istoria, priviți la epoca luterană, la trezirea lor și la ce au făcut ei. Priviți cu cât a fost mai mare trezirea lui Wesley și cât de multă putere au avut ei, dar în minoritate. Priviți la zilele penticostale, ce trezire au avut ei, ce răspândire mare și largă.

Ziarul catolic „Vizitatorul nostru duminical” a scris că penticostalii au avut un milion cinci sute de mii de convertiți într-un an, adică cât toate celelalte biserici împreună. Catolicii au pretins că ei au avut un milion de convertiți, dar chiar ziarul lor a recunoscut că penticostalii i-au întrecut.

Și amintiți-vă că toți acești convertiți penticostali erau umpluți cu Duhul Sfânt. Atunci ei erau o minoritate, se adunau pe alei și cântau spre slava lui Dumnezeu cu o chitară veche. Ei erau atât de săraci că mergeau pe lângă liniile ferate, adunau porumb, îl măcinau și făceau pâine pentru copiii lor, iar femeile nu-și permiteau să-și cumpere nici măcar o pereche de ciorapi. Dar ce-au ajuns astăzi? Era cea mai puternică biserică și aceasta nu în fața oamenilor, ci înaintea lui Dumnezeu, deoarece El o legitima prin lucrările minunate pe care le făcea în mijlocul ei.

Vedeți ce s-a întâmplat?

Dumnezeu S-a turnat pe Sine Însuși peste ei. Cum s-a întâmplat aceasta? Prin trezirea lui Luther, Wesley și mișcarea pentecostală, iar acum, în epoca la care venim noi, El lucrează prin același Duh Sfânt, dar mai mult din El. Când au fost salvați luteranii, acolo în urmă, ei au primit o porțiune din Duhul Sfânt. Când au fost sfințiți metodiștii, era lucrarea aceluiași Duh Sfânt. Vedeți? Ei au primit o parte din Duhul Sfânt, dar Scriptura spune că „*fără noi, ei nu pot fi făcuți desăvârșiți.*” (Evrei 11.40). Vedeți? De aceea, acum, în zilele din urmă, când Lumina a început să strălucească, Dumnezeu așteaptă mai mult de la noi, deoarece „*Cui i se dă mult, i se cere mult*” (Luc 12.48). Astfel, El ne va cere mai mult decât le-a cerut la luterani sau metodiști, deoarece noi umblăm într-o Lumină mai mare și avem o Putere mai mare decât aveau ei, iar mărturia noastră de credință este mai puternică decât a lor. Noi avem o mărturie mai mare despre înviere, avem lucruri mai trainice și mai sigure decât au avut ei.

De curând am fost la un colegiu luteran și acolo am fost întrebat:

„Noi, luteranii, ce avem?”

„Am să vă spun o pildă”, am răspuns eu. „Un om a semănat un ogor cu grâu. Când au răsărit primele frunzulițe, el a strigat bucuros: „Mulțumesc lui Dumnezeu pentru ogorul meu cu grâu.” Avea el grâu? Potențial l-a avut, dar numai într-o fază de început. Timpul a trecut și a apărut tulpina, iar pe ea a ieșit un spic, care erau metodiștii. Dacă veți privi natura, voi veți vedea felul în care lucrează Dumnezeu. Acolo este o taină care merge chiar cu slujba mea. Vedeți? Privind natura, puteți vedea în ce epocă și timp trăim, puteți vedea unde sunteți. Priviți epoca!

Deci, metodiștii erau

spicele. Și ce au făcut ei? Au privit înapoi la luterani și au zis: „Noi avem sfințirea, dar voi nu aveți nimic din aceasta!” Timpul a trecut și iată că florile au fost polenizate formându-se spicul propriu-zis. Acesta erau pentecostalii. Acolo sunteți voi. Neprihănirea a fost o treaptă a Duhului; sfințirea a fost o altă treaptă a aceluiași Duh, iar botezul Duhului cu reșezarea darurilor, a fost o treaptă și mai înaltă lucrată de același Duh. Vedeți? Luther, Wesley și pentecostalii.

Dar ce au făcut

pentecostalii? Ca să mă înțelegeți mai bine, eu i-am asemănat cu stadiul de creștere al plantei de grâu. Ei nu au fost frunza sau tulpina, ci au fost spicul în care s-a dezvoltat bobul de grâu. Dar bobul nu poate să-i spună spicului: „Nu am nevoie de tine!” Nici spicul nu poate să-i spună frunzei: „Nu am nevoie de tine!” deoarece aceeași viață care a fost în frunză a format spicul și aceeași viață care a fost în spic a format bobul. Adică, Viața a trecut din biserica luterană în cea metodistă, iar din biserica lui Wesley a trecut în mișcarea pentecostală, pentru ca astăzi să se întoarcă în bobul de grâu. Ce a urmat după pentecostali? Restituirea aceluiași fel de grâu care a fost pus la început în pământ. Aceasta a adus înapoi plinătatea puterii de la Cincizecime, prin botezul Duhului Sfânt. Vedeți, aceasta se întâmplă în zilele din urmă. O, ce lucru mare este să vezi, să crezi și să Îl primești!

Epoca în care trăim noi

acum este dincolo de pentecostali.

Pentecostalii s-au

organizat și au deviat, împărțindu-se în mai multe grupări: „Noi suntem aceasta”, „Noi suntem aceea.” Aceasta le este natura, iar voi nu-i puteți ajuta. Acesta este Planul, ca ei să facă aceasta. Dar Biserica s-a mișcat înainte. Ea s-a dus în ceva mai mare, mai puternic. Aceasta este restituirea darurilor. Totuși, mulți dintre pentecostali nu cred în vindecarea divină, în slujba îngerilor și în puterea lui Dumnezeu. Mulți pentecostali numesc vedeniile pe care le văd eu, „de la diavolul”, și multe grupări pentecostale nu vor să aibă nimic a face cu Aceasta. Vedeți, noi am mers dincolo de ei.

Ei spun despre noi ceea ce au spus metodiștii despre ei. Metodiștii i-au numit „nebuni” pentru că vorbeau în limbi, așa cum luteranii i-au numit pe metodiști „nebuni” pentru că strigau de bucurie. Vedeți? Dar toate aceste daruri sunt o arătare a Duhului Sfânt, până când Biserica Lui este umplută în așa măsură încât puterea Atotputernicului Dumnezeu va curge din Ea. Aleluia! (fratele Branham bate de două ori în amvon); până când Ea ajunge la statura în care în mijlocul Ei se manifestă exact lucrările pe care le-a făcut Isus. Noi suntem aproape, prieteni.

Să ne oprim puțin aici, ca să vedem de ce a pus Dumnezeu Duhul Sfânt în Biserică, iar pentru aceasta, vă voi arăta un alt model.

În Vechiul Testament, când un copil... Un bărbat voia să-și întemeieze o familie, și primul lucru pe care îl făcea era să-și ia o soție. Următorul lucru care avea loc în acea familie era nașterea unui fiu. Dar deși era fiul tatălui său, copilul nu intra în drepturi decât la o anumită vârstă, după ce dovedea că este vrednic să primească moștenirea tatălui său. Da. Și ei aveau „Legea înfierii.”

Predicatorilor, eu vorbesc despre „așezarea unui fiu”, care avea loc atunci când el ajungea în punctul în care era adoptat, înfiat. Isus a dat o ilustrare frumoasă despre acest lucru, pe Muntele schimbării la față pentru că, așa cum am spus, Dumnezeu nu merge niciodată în afara Legilor Cuvântului Său.

Dacă aveți o fântână arteziană sus pe un deal, iar pe dealul celălalt aveți o recoltă care arde, veți striga în zadar: Oh, apă, du-te pe dealul celălalt și stinge focul care îmi arde recolta! Oh, du-te repede, apă!” Aceasta nu se va întâmpla niciodată. Dar dacă veți lucra conform legilor naturii, veți putea stinge focul.

Dacă între noi se află un bolnav sau un păcătos care vrea să se schimbe dar nu poate să renunțe la băutură, la fumat, la poftele firii și la celelalte lucruri rele, dacă veți proceda conform Legilor lui Dumnezeu și Îl veți lăsa pe Duhul Sfânt să intre acolo, el nu mai este al lui însuși. El va înceta cu lucrurile acelea pentru că îl preia Duhul Sfânt. Dar trebuie să lucrați conform Legilor lui Dumnezeu, conform Regulilor Lui.

În Vechiul Testament, când se năștea un bebeluș, ei îl supravegheau ca să vadă cum se comportă. Poate că tatăl, care era un om mare de afaceri și avea peste patruzeci sau cincizeci de ani, nu avea timp să se ocupe el însuși de educația fiului său... în zilele acelea nu aveau școli publice, ca acum, de aceea își luau un tutore, un educator sau un învățător. Desigur, tatăl căuta cel mai bun învățător pe care-l putea găsi, un om cinstit și devotat, care să-i spună tot timpul adevărul despre fiul său.

Ce se întâmpla când fiul ajunge la maturitate?

Dacă era un ușuratic și nu îi pasă de afacerile tatălui său, ci se gândea numai la femei, băutură, jocuri de noroc, curse de cai, etc, desigur, el era toată viața fiul tatălui său, dar nu era pus niciodată în poziția de moștenitor al tatălui său. Dar dacă fiul era un băiat bun și era interesat de afacerile tatălui său, dacă se dovedea că era corect, se făcea o ceremonie în cadrul căreia, fiul era îmbrăcat într-o robă albă și era dus pe o tribună ca să poată fi văzut de toată cetatea. Ei aveau o sărbătoare și un jubileu în cadrul căruia tatăl ținea ceremonia de înfiere, de punere în drepturi a fiului său. Tatăl își înfia propriul fiu și îi dădea autoritate deplină în toate afacerile familiei. Prin aceasta, fiul era egal cu tatăl său. Cu alte cuvinte, dacă aceasta s-ar întâmpla astăzi, un CEC semnat de fiul avea aceeași valoare ca un CEC semnat de tatăl.

Acum priviți ce a făcut

Dumnezeu. Când S-a născut Fiul Său, El L-a lăsat să plece pentru treizeci de ani, după care l-a dat trei ani de încercări grele. La sfârșitul acestor

încercări, când Tatăl a văzut că Fiul a lucrat întocmai voia Sa, L-a dus pe Muntele proslăvirii (noi putem citi aceasta în Luca 9.28-36). Isus a luat cu Sine trei martori: pe Petru, Iacov și Ioan, și au mers pe vârful muntelui, iar acolo, pe vârful muntelui, Dumnezeu a împlinit Legea înfierii (a legitimării sau a punerii în drept) Fiului Său. Când cei trei martori L-au privit pe Isus, au văzut că fața și hainele Lui străluceau ca lumina fulgerului.

*„Pe când vorbea
el astfel, un nor i-a acoperit cu umbra lui...”*

*Și din nor s-a
auzit un glas, care zicea: „Acesta este Fiul Meu preaiubit: de El să ascultați. Eu nu
mai am nimic de spus
de aici înainte, pentru că cuvintele Lui vor fi Lege și Adevăr.”*

Acum, priviți biserica. Ea a trecut prin școala aceasta. S-a căsătorit cu mult timp în urmă și a devenit o denotațiune, o organizație. Dar observați! Când a născut, a produs altceva. Acum, am ajuns la un loc în care biserica pentecostală a fost testată și încercată cu o nouă naștere, dar când a venit vremea să nască... Dumnezeu nu lucrează cu o biserică, cu o organizație sau cu un grup de oameni, ci lucrează că fiecare individ în parte. Noi știm cu toții aceasta, nu este un secret. Când un om dovedește că-L iubește pe Dumnezeu, și Dumnezeu îl iubește pe el, îl ia afară la El Însuși. Și acolo, în fața îngerilor, face ceva pentru el: îl înalță în prezența lui Dumnezeu, îi dă daruri, îl umple și apoi îl așază afară, în lume, ca să fie văzut de toți. Aceasta este epoca în care trăim noi.

Același Duh care i-a salvat pe luterani, i-a sfințit pe metodiști și i-a botezat pe pentecostali, așază acum în ordine venirea Domnului Isus. Această putere va fi atât de mare, va veni în acest Trup, în acest grup, Biserică, și îi va atrage pe ceilalți afară

din mormânt. Acolo va fi o înviere. Pentru aceasta este Duhul Sfânt. Ce face El? *„Ei nu pot fi făcuți desăvârșiți fără noi.”* Ei au trăit într-o altă zi, sub Aceea, iar noi suntem în altă zi. *„Când dușmanul înaintează ca un val, Duhul lui Dumnezeu va ridica un stăvilă împotriva lui!”* Vedeți? Acum, noi suntem într-o zi... Cei din epocile trecute, nu au fost nici pe jumătate înțelepți ca astăzi. Ei nu puteau să facă o bombă atomică sau un automobil. Ei nu au avut știința și lucrurile pe care le avem noi, dar și acum sunt lucruri tainice, ca originea omului. Ei iau însă analize și încearcă să o dovedească și să facă din oameni niște necredincioși.

Dar acum, când avem nevoie de El, Duhul lui Dumnezeu ridică un stindard. Ce este acesta? El toarnă Duhul Său înăuntru. Cei care se odihnesc în mormânt sau sub altarul lui Dumnezeu, cum spune Scriptura, strigă: *„Până când, Doamne? Mai este mult?”* (Apocalipsa 6.10).

Dumnezeu așteaptă după mine și după tine. Biserica așteaptă după mine și după tine. Timpul înfierii, când Dumnezeu poate turna în noi plinătatea Lui, puterea Lui, învierea Lui, când Biserica și Hristos devin atât de apropiați încât Hristos devine vizibil printre noi, înviază morții și mergem în răpire.

La răpire vor participa numai cei umpluți cu Duhul Sfânt, pentru că *„ceialți morți n-au înviat până nu s-au sfârșit cei o mie de ani.”* (Apocalipsa 20.5). Acesta este adevărul. Numai cei umpluți cu Duhul Sfânt merg în răpire. Și Dumnezeu a dat în timpul nostru Duhul Sfânt.

Noi avem o făgăduință minunată în Scriptură. Mă refer la Ioan 14.12: *„Adevărat, adevărat, vă spun, că cine crede în Mine...”*

Nu lăsați cuvântul „crede”

să vă dea înapoi. Dacă mergi într-o biserică nominală toți vor spune: „Noi credem. Bineînțeles că noi credem că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu.” Dar vedeți voi? Și diavolul crede aceasta. Biblia spune că el crede, dar Scriptura spune că *„Nimeni nu poate spune că Isus Hristos este Domnul, decât prin Duhul Sfânt.”* (1Corinteni 12.3).

Mă voi opri puțin aici,

înainte de a continua citirea textului din Ioan. Tu nu ești convertit până când nu ai primit Duhul Sfânt. Acesta este adevărul.

Voi credeți *„spre”*.

Duhul Sfânt v-a vorbit și L-ați mărturisit public. Dar diavolul vine cu același lucru: „Eu cred că El este Fiul lui Dumnezeu.” Aceasta este mărturia diavolului, dar voi trebuie să primiți o descoperire prin care să pășiți înainte spre El.

Priviți-l pe Petru. El a fost primit și justificat prin

credința în Domnul Isus Hristos. În Ioan 17.17, Isus i-a sfințit prin Cuvânt, pentru că Cuvântul este Adevărul. Și El era Cuvântul: *„La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu și Cuvântul era Dumnezeu... Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi.”* (Ioan 1.1,14). El era Cuvântul și astfel, El i-a sfințit. El a spus: *„Tată”,* vorbind Duhului din El, *„Eu îi sfințesc prin Cuvânt”,* prin punerea mâinilor Lui peste ei.

„Cuvântul Tău este adevărul.” Prin exprimarea gândului, Dumnezeu a adus Cuvântul Său la existență în pântecul unei femei. Oh, era absolut imposibil ca El să fie altceva decât acest Cuvânt al lui Dumnezeu, ca să-L poată manifesta! *„Eu îi sfințesc!”*

El le-a dat putere

împotriva duhurilor necurate și i-a trimis să scoată dracii afară și așa mai

departe, iar ei s-au întors înapoi plini de bucurie și au zis: „Doamne, chiar și dracii ne sunt supuși în Numele Tău.” Dar Isus le-a răspuns: „Nu vă bucurați

de faptul că duhurile vă sunt supuse, ci bucurați-vă că numele voastre sunt scrise în Carte.” (Luca 10.20). Și Iuda era cu ei. Vedeți cât de aproape poate veni el?

El a trecut prin neprihănire, prin sfințire... dar unde și-a arătat adevărata față? Unde s-a descoperit cine era cu adevărat? El și-a arătat culorile înainte de Cincizecime.

Priviți! Duhul acela va fi

cât se poate de pios și de prefăcut, până când ajunge la Duhul Sfânt. Acolo este descoperit. Acela este duhul antihrist (puteți să-l vedeți?) și este atât de prefăcut încât Isus a zis: „În zilele din urmă, ei vor fi atât de aproape unul de altul, încât dacă ar fi posibil i-ar înșela chiar și pe cei aleși.”

(Matei 24.24). Dar nu uitați: numai cei

aleși vor putea vedea deosebirea. Dumnezeu cheamă prin alegere. Nu vă bucurați pentru că sunteți unul ei? (Amin). Nu simțiți Ceva ce zvâcnește în inima voastră și strigă: „Doamne, doresc și eu acest Duh Sfânt! Doamne, Te doresc în inima mea!”? De ce aveți această dorință? Pentru că Dumnezeu v-a pus numele în Cartea Vieții Mielului înainte de întemeierea lumii. El a spus aceasta.

Isus a spus: „Nimeni nu poate

veni la Mine, dacă nu-l atrage Tatăl care M-a trimis; Și tuturor celor care vin la Mine, Eu le voi da Viață veșnică.” (Ioan 6.44). Ce este Viața veșnică? Duhul Sfânt. Cuvântul

folosit în limba greacă pentru „Viața veșnică” este „ZOE”. „ZOE” este Duhul Sfânt. „Toți aceia pe care Mi i-a dat Tatăl, vor veni la Mine. Și tuturor celor care vin la Mine, Eu le voi da Duhul Sfânt și îi voi învia în ziua de apoi.” „Eu le voi da Viață veșnică tuturor celor care vin”. Ei trebuie să învie pentru că au Viață veșnică. Ei trebuie să vină, nu pot să moară, așa cum nici Dumnezeu nu poate muri.

Oh, scumpii mei prieteni

din țară și din acest orașel, doresc atât de mult să înțelegeți în inima voastră importanța primirii Duhului Sfânt. Aceasta este cea mai minunată descoperire pe care o puteți primi în viața voastră, și trebuie s-o primiți.

Lăsați-mă să vă ajut să înțelegeți cum este cu „a te întoarce la El.”

Priviți-l pe Petru. El a fost salvat, l-a crezut pe Domnul și l-a urmat peste tot. Prin faptul că Isus i-a spus cine era, l-a convins să îl urmeze. Apoi i-a dat putere asupra duhurilor necurate și l-a sfințit. Mai mult, el a devenit purtătorul de cuvânt al grupului în toate discuțiile cu Domnul Isus. (Catolicii ar vrea să facă din aceasta o învățătură numind un astfel de om: episcop, papă sau capul bisericii).

Totuși, în noaptea în care a fost vândut, Isus l-a întrebat pe Petru: „Mă iubești, Petre?” Și el a zis: „Doamne, Tu știi că Te iubesc.” „Paște oile Mele.” El l-a întrebat aceasta de trei ori, iar Petru l-a zis: „Tu știi că Te iubesc atât de mult încât voi merge cu Tine până la capăt, voi merge cu Tine până la moarte”, și așa mai departe. Atunci El i-a zis: *„Înainte să cânte cocoșul, te vei lepăda de Mine de trei ori.”* Și a continuat: *„Eu m-am rugat pentru tine, ca să nu se piardă credința ta; și după ce te vei întoarce la Dumnezeu, să întărești pe frații tăi.”* (Luca 22.31-32).

Când? *„După ce te vei întoarce la Dumnezeu.”* Vedeți? El a strigat; probabil a dansat în Duhul, a făcut tot felul de lucruri minunate, dar cu toate acestea nu primise încă Duhul Sfânt.

„După ce te

vei întoarce la Dumnezeu să întărești pe frații tăi.” De ce? Ca să ducă la împlinire Planul Lui.

Să ne întoarcem la Ioan

14.12: *„Adevărat, adevărat, vă spun că cine crede în Mine...” „Dacă voi nu credeți...” Ce? „Că Eu sunt!” Vedeți? Cine înțelege să spună Amin! (Amin).*

În Fapte 19 am întâlnit

acel predicator baptist, un avocat convertit la credință. El predica și-i aducea pe oameni la mântuire, iar ei erau plini de bucurie, se adunau și strigau, dar cu toate acestea nu erau în ordine. Și noi am văzut aseară că Acuila și Priscila s-au dus să-l vadă. Ei știau că Apolo era un om mare, un student, și dovedea cu Biblia că Isus este Fiul lui Dumnezeu, dar cunoștea numai botezul lui Ioan. El nu știa încă despre botezul Duhului Sfânt. Atunci Acuila și Priscila l-au chemat pe Pavel. Ei erau făcători de corturi ca și Pavel și primiseră Duhul Sfânt sub călăuzirea lui, de aceea l-au chemat și i-au zis: *„Vino la noi căci avem aici un frate care vine aici sus. Am vrea să-l auzi predicând despre aceasta.”*

Când Pavel l-a auzit

predicând și-a dat seama că are de-a face cu un om învățat și l-a întrebat: *„Ați primit voi*

Duhul Sfânt de când ați crezut?” (Fapte 19.2).

Ei au răspuns: *„Nici*

n-am auzit măcar că a fost dat un Duh Sfânt.”

„Dar cu ce botez ați fost botezați?”

„Cu botezul lui Ioan.”

Fiți atenți ce le-a spus Pavel: „*Ioan a botezat spre pocăință; nu spre iertarea păcatelor, ci spre pocăință. Aceasta este ceea ce ați crezut voi.*” Când voi îl primiți pe Hristos ca Mântuitor personal, credeți spre botezul Duhului Sfânt, dar acela nu este botezul Duhului Sfânt, scumpii mei frați bapțiști. Învățătura voastră este greșită.

Un frate mi-a spus: „Frate Branham, Avraam L-a crezut pe Dumnezeu și aceasta i s-a socotit ca neprihănire.”

„Este adevărat”, am răspuns eu.

„Ce poate face un om mai mult decât să creadă?”

„Da, aceasta este tot ce poate face un om: să îl creadă pe Dumnezeu. Dar Dumnezeu i-a dat lui Avraam pecetea tăierii împrejur (prin care am trecut aseară), ca semn că i-a acceptat credința.” Și astăzi este la fel... Voi credeți în El când îl acceptați ca Mântuitorul vostru personal. Dar când vă dă pecetea Duhului Sfânt, Dumnezeu vă pecetluiește pentru destinația voastră veșnică.

Acum aș vrea ca voi, bapțiștilor, să fiți atenți pentru că vom vorbi puțin despre „siguranța veșnică”. Da, domnule.

Pavel spune: „*Să nu întristați pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, prin care ați fost pecetluiți până în ziua răscumpărării.*” Voi nu sunteți pecetluiți pentru „a crede spre”, ci sunteți pecetluiți de Duhul Sfânt. Efeseni 4.30: „*Să nu întristați pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, prin care ați fost pecetluiți până în ziua răscumpărării.*” Aceasta vă pecetluiește. Când ați primit îndurarea înaintea lui Dumnezeu, El v-a

pecetluit prin Duhul Sfânt. Acesta este adevărul pentru că Biblia spune: „*Nimeni nu poate zice: „Isus este Domnul”, decât prin Duhul Sfânt.*” (1Corinteni 12.3).

Poate cineva spune: „Eu cred aceasta pentru că așa a spus păstorul.” El are dreptate, dar aceasta nu ți se socotește ție. „Eu cred pentru că așa spune Cuvântul.” Acest lucru este corect, dar nu este pentru tine, nu ți se socotește. Singura cale ca să poți spune că Isus este Hristosul, este ca Duhul Sfânt să vină în tine și să poarte mărturia, să Se mărturisească pe Sine, că El este Fiul lui Dumnezeu.” Singura cale prin care tu cunoști învierea, este când Duhul Sfânt poartă mărturie. „*Când va veni Mângâietorul, vă va arăta lucrurile care vor veni, și vă va aduce aminte de tot ce v-am învățat.*” (Ioan 14.26). Voi nu veți învăța niciodată așa ceva într-o școală. Vedeți? Duhul Sfânt este Cel care vi le aduce aminte.

Să revenim la Ioan 14.12:

„Adevărat, adevărat, vă spun, că cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu; ba încă va face altele și mai mari...” Traducerea corectă este: *„mai multe decât acestea; pentru că Eu Mă duc la Tatăl.”*

Deci, dacă El a plecat la Tatăl, va veni Duhul Sfânt.

Este adevărat? O altă Scriptură spune: *„...dacă nu Mă duc Eu, Mângâietorul nu poate veni. Dar dacă Mă duc, Eu voi veni din nou și voi fi cu voi, chiar în voi.”* Vedeți, Acesta este Dumnezeu cu voi. Mai întâi, deasupra voastră; apoi, cu voi, în Hristos; și în voi, în Duhul Sfânt. El este Dumnezeu în voi.

Isus a spus: *„...lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi”*, nu o altă lucrare. Dar Dumnezeu vrea să aducă Duhul Sfânt în voi, să continue aceeași lucrare pe care a făcut-o în Hristos. Lucrarea nu a fost așa de aproape în zilele lui Luther, deși aceea

era Biserica lui Dumnezeu. În zilele lui Wesley a fost mai aproape, dar Biblia spune că lumea va deveni mai înțeleaptă, dar mai slabă și mai rea, mai stricată...Noi știm aceasta. Păi, astăzi, omul face lucruri la care nici nu s-ar fi putut gândi cu o sută de ani în urmă. Scriptura spune că oamenii vor fi mai răi, că cel rău va face și mai mult rău; mai mult și mai mult.

Duhul Sfânt a continuat să se miște. A existat doar o mică adiere a Sa cu Luther, un mic suflu cu Wesley și un suflu mai adânc al Său cu Penticostalii. Acum, Suflul și Duhul au devenit același. Se unesc împreună aducând la suprafață același suflu puternic a Duhului Sfânt așa cum El a făcut odinioară, manifestă aceleași lucrări pe care El le-a făcut odinioară, este manifestat chiar azi, același lucru. Priviți la ceea ce a spus Isus: „Adevărat, adevărat vă spun că Fiul nu poate face nimic de la Sine; El nu face decât ceea ce-L vede pe Tatăl făcând. Tatăl Îi arată Fiului ceea ce face El. Tatăl trăiește în Mine; El face lucrările”. Înțelegeți?

Aici este un alt lucru pe care aș vrea să vi-l spun.

Isus a spus: „Cum M-a trimis pe Mine Tatăl, așa vă trimit și Eu pe voi.” (Ioan 20.21). Cum L-a trimis Tatăl pe El? Tatăl, care L-a trimis, a coborât din cer și a locuit în El. El L-a călăuzit în toate lucrurile, a mers înaintea Lui.

Isus a spus: „Eu... fac voia Celui ce M-a trimis.” (Ioan 4.34). Vedeti? El a plecat să facă lucrările pe care I le arăta Tatăl. „Eu nu fac nimic dacă nu-Mi arată mai

întâi Tatăl Meu.” (Ioan 5.19).

Dumnezeu, care L-a trimis, era în El. Și „așa cum M-a trimis Tatăl pe Mine, așa vă trimit și Eu pe voi.” Ce este aceasta? Dumnezeu în voi continuând (ce?) să facă aceleași lucrări.

Isus a spus: „Cel ce crede, Mă are înăuntrul lui (cum?)

prin Duhul Sfânt. Cel ce crede a fost deja martor la învierea Mea și știe că Eu sunt în el. Iar dacă rămâneți în Mine, cuvintele Mele rămân în voi.”

Voi ziceți: „Eu rămân în Isus, dar nu cred în

vindecarea divină.” Aceasta arată că El nu este acolo. „Eu cred în Isus, dar nu cred că în această zi lucrarea Duhului Sfânt este așa cum a fost la început.” Aceasta arată că El nu este acolo. Duhul Sfânt va dovedi fiecare Cuvânt pe care L-a vorbit. El nu este un mincinos; El nu Se teme de nimeni, de nici o organizație. El nu dă înapoi, ci rămâne pe tot ce a spus. Dacă cei de sus, cei educați și întinați, sau plutocrați cum i-am putea numi (Persoană care, datorită averii de care dispune, participă la conducerea statului și a treburilor publice), nu vor să-L primească, „*Dumnezeu este în stare să ridice din pietrele acestea fiii lui Avraam.*” (Matei 3.9). El va lua gangsteri, contrabandiști, și toate celelalte și-i va ridica. Dumnezeu poate face aceasta, și o face. „*Dumnezeu este în stare să ridice din pietrele acestea fiii lui Avraam.*” Cineva o va face, pentru că El este Dumnezeu.

„*Dacă rămâneți în Mine, și dacă rămân în voi cuvintele Mele, cereți orice veți vrea și vi se va da.*” (Ioan 15.7). De ce? Pentru că voi cereți Cuvântul Lui și Cuvântul Lui este Viață. Vorbește-L! Dacă Dumnezeu a spus aceasta și tu ești sigur că El a vorbit, Duhul Sfânt poartă mărturia că acel Cuvânt este corect, așa că nu te teme, vorbește!

Spune acestui munte: „*Mută-te de aici acolo!*” și nu te îndoii în inima ta, ci crede că ceea ce ai spus se va împlini. (Fratele Branham bate de trei ori din palme). De ce? Pentru că nu tu ești cel care vorbește, ci Tatăl care locuiește în tine; El vorbește. Nu tu vorbești muntelui, ci Tatăl care locuiește în tine; El îi vorbește. Și muntele trebuie să se mute. De ce? Pentru că „*cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece.*” (Matei 24.35). Cu siguranță, El nu poate trece.

„*Lucrările pe care le fac Eu...*” Dumnezeu este în Biserica Sa ca să Își continue lucrarea începută. De aceea a trimis Duhul

Sfânt. Dumnezeu a știut că este singura cale de a face aceasta, de aceea L-a trimis pe Fiul Său, apoi a venit și a locuit în El. Acum Fiul este în voi. Și aceleași lucrări pe care le-a făcut El când a fost pe pământ, le veți face și voi, Biserica

Nu v-ar plăcea să faceți lucrările lui Dumnezeu?

(Amin). Isus a spus: *„Dacă credeți în Mine, veți face lucrările lui Dumnezeu.”* Cum credeți voi în El? Voi nu o puteți face până când nu aveți Duhul Sfânt, deoarece Cuvântul spune că *„nimeni nu poate zice: „Isus este Domnul”, decât prin Duhul Sfânt.”*

Voi puteți spune ceea ce a spus altcineva. „Biblia spune că El este Fiul lui Dumnezeu și eu cred ce zice Biblia!” În ordine. „Păstorul spune că El este Fiul lui Dumnezeu și eu cred aceasta.” „Mama spune că El este Fiul lui Dumnezeu și eu o cred pe mama.” „Prietenul meu spune că El este Fiul lui Dumnezeu și eu îl cred.”

Dar singurul fel în care eu pot spune că El este Fiul lui Dumnezeu, este când Duhul Sfânt vine înăuntru și poartă mărturie despre El Însuși. Atunci știu că El este Fiul lui Dumnezeu. (Fratele Branham bate de patru ori în amvon). *„Nimeni nu-L poate numi pe Isus*

„Hristosul”, decât prin Duhul Sfânt.” Iuh! *„Nimeni, dacă vorbește prin Duhul lui Dumnezeu, nu zice: „Isus să fie anatema! Și nimeni nu poate spune că El a fost Cineva ieri și altcineva astăzi. Aceasta L-ar face slab și neputincios. Dar El nu este așa, nu, domnule, ci: „El este Același ieri, azi și în veci.”* (Evrei 13.8). Orice duh adevărat va mărturisi aceasta. Amin.

Deci, Isus a spus: *„...va face și el lucrările pe care le fac Eu...”* Dar ei zic: „Oh, biserica face o lucrare mai mare astăzi!” În ce fel? Isus a spus: *„...va face și el lucrările pe care le fac Eu.”*

„O,” zic ei, „păi, noi avem misionari în toată lumea; aceasta este o lucrare mare.” Dar El a spus: *„Lucrările pe care le fac Eu...”* Faceți lucrările acelea, faceți mai întâi

lucrările acelea, apoi vorbiți despre misionari.

Eu am vorbit de curând cu un mahomedan, iar el mi-a zis: „Mahomed este mort, dar într-o zi va învia. Și dacă învie, în douăzeci și patru de ore va ști întreaga lume.” Apoi a continuat: „Voi, creștinii, spuneți că Isus a fost înviat acum două mii de ani, dar nici o treime din omenire nu știe încă aceasta.”

Aceasta este din cauză că voi ați vorbit despre aceasta dintr-o perspectivă intelectuală. Dacă lumea aceasta religioasă, socotind catolicii și protestanții împreună, ar fi primit Duhul Sfânt, omenirea ar sta ancorată pe creștinism. Atunci nu s-ar mai fi putut vorbi despre comunism; n-ar mai fi vrajbă, dușmănie, răutate și nici ură. Isus ar sta pe tronul Său iar noi ne-am plimba prin raiul lui Dumnezeu din veșnicie în veșnicie. Am fi deja înviați într-un trup nou, care nu ar mai îmbătrâni niciodată, nu ar mai fi bolnav și nici nu ar flămânzi, ci am umbla în bucuriile pregătite de Domnul, vorbind cu animalele. O, ce zi! Dar noi am făcut totul pe lângă Cuvântul Său.

El a zis: „*Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia.*” (Marcu 16.15).

Ce este Evanghelia? Nu numai Cuvântul ci și puterea, demonstrarea Duhului Sfânt. Evanghelia este manifestarea Cuvântului lui Dumnezeu.

Voi nu o puteți face, dar Isus știa că El trebuia să locuiască în Biserica Lui. El a știut că noi vom avea școli intelectuale și că nu vom obține niciodată Duhul Sfânt într-o astfel de școală. Prin aceste școli oamenii se vor ridica împotriva Lui. De ce? Pentru că tot ceea ce știu ei este să urmeze un om deștept, un crez sau o denominațiune prin care vor să trăiască. Astfel, ei te invită acolo și încercă să te facă un membru al aceluia trup, apoi, frate, îți citează câteva lucruri dintr-un crez care ar părea că este în ordine. „Marea biserică sfântă, mama, a rezistat la multe lovituri și în multe bătălii.” Tot

așa a stat și diavolul. El este aruncat afară de peste tot unde este, dar merge înainte. Da, domnilor. Oh, ei vor încerca să citeze aceste cuvinte!

Isus știa că noi vom trăi în mijlocul unei mari mișcări intelectuale care se bazează pe tradiții ca: spălarea oalelor și a cratițelor, purtarea hainelor de sărbătoare, gulerele îndoarse, spălarea mâinilor și toate celelalte obiceiuri pe care le țineau și în zilele Lui. El știa că ei vor face aceste lucruri, de aceea a zis: „Nu vă temeți pentru că nu vă voi lăsa nemângâiați, ci Mă voi întoarce la voi și atunci veți face și voi lucrările pe care le fac Eu.”

Scopul trimiterii Duhului Sfânt era ca Dumnezeu să continue să Se manifeste în fața lumii, printr-un grup de oameni. Acesta este adevărul. Nu printr-un crez și nici printr-o denotațiune, ci prin Puterea învierii Lui, prin legitimarea Cuvântului Său, prin împlinirea făgăduințelor Lui în mijlocul unei minorități de oameni care Îl vor crede pe Dumnezeu. Atunci veți vedea întunericul retrăgându-se și puterea lui Dumnezeu mișcându-Se înăuntru și biruind. Amin. Aceasta este ceea ce vrea El. Pentru aceasta a fost trimis Duhul Sfânt. Da, acesta este scopul pentru care a fost trimis. Noi știm ce este Duhul Sfânt și de aceea ni l-a trimis.

De aceea nici un alt sânge nu-i va sfinți pe oameni.

Eu nu aș putea să vă sfințesc pe voi și voi nu ați putea să mă sfințiți pe mine, pentru că toți suntem născuți prin sex. Acesta este motivul pentru care numai Sângele Lui ne poate sfinți. Dumnezeu a coborât, a făcut un trup, a locuit în El, a vărsat Sângele acela pentru sfințirea acestuia și astfel a șters vina păcatului și rușinea. Apoi, prin credința în El, Dumnezeu vine și locuiește în trupul omenesc, prin sfințirea făcută de Sângele Lui și îl face Sămânța lui Avraam, prin credință.

Avraam l-a crezut pe Dumnezeu. El a crezut făgăduința Lui măcar că trupul lui era ca al unui mort. Avea șaptezeci și cinci de ani când a primit făgăduința și a așteptat împlinirea ei timp de douăzeci și cinci

de ani, deci până la vârsta de o sută de ani. La fel, Sara; ea avea șaiszeci și cinci de ani și a așteptat până la nouăzeci de ani ca să vadă împlinirea. Și trupul ei era la fel ca trupul unui mort. Și când Dumnezeu Și-a împlinit făgăduința, i-a zis: „Pentru ca oamenii să fie siguri că nu vor pierde aceasta, ia-l pe fiul tău și adu-l ardere de tot.”

Când a ajuns în apropierea locului arătat de Dumnezeu, Avraam le-a spus slugilor lui: „Rămâneți aici cu măgarul; eu și băiatul, ne vom duce până acolo să ne închinăm, și apoi ne vom întoarce la voi.” (v. 5). De ce a spus aceasta? Pentru că își zicea: „L-am primit pe fiul acesta ca pe unul din morți și știu că Cel care mi l-a dat ca pe unul din morți este în stare să-l învieze dacă stau pe promisiunea Lui. Dacă țin Cuvântul Lui, El este în stare să-l învieze din morți.”

Ce tablou perfect despre Hristos! Acolo este El. Prin acea celulă de Sânge, Duhul Sfânt S-a avut pe Sine restrâns într-un trup numit Isus. Acel Sânge a sfințit o cale, prin credință, ca să-i salveze pe cei răscumpărați sau aleși mai dinainte de Dumnezeu. După ce acceptați această cale, și Duhul Sfânt ia toată răutatea afară din voi, Dumnezeu Însuși Se mută în voi ca să înfăptuiască voia Lui.

Priviți-i pe ucenici. Ei erau oameni simpli și fără școală, dar toți au înțeles că au fost cu Isus. Pentru aceasta a venit Duhul Sfânt. Petru era un pescar bătrân care nu știa să-și scrie

nici numele, dar cu toate acestea s-a ridicat și a spus:

„Judecați voi singuri dacă este drept înaintea lui Dumnezeu să ascultăm mai mult de voi decât de Dumnezeu.” (Fapte 4.19). Amin. (Fratele Branham bate o dată din palme).

„Să vă fie clar că noi vom continua să predicăm în Numele lui Isus.” Doamne, ce îndrăzneală! El știa că are o Casă dincolo. Știa că este un străin și un călător aici. El căuta Cetatea care va veni.

Ce a însemnat pentru el acel preot fățarnic? Petru era sub stăpânirea Dumnezeului cerului, care L-a înviat pe Fiul Său, Isus Hristos, și l-a umplut și pe el cu Duhul lui Dumnezeu care a făcut cerurile și pământul. Acolo sunteți! Lui Petru nu i-a fost frică de el. Nu, domnilor. Moartea...

Priviți-l pe Ștefan. Când l-au târât afară, el a zis:

„Ia-o înapoi!” El nu s-a temut de ei, ci le-a zis: *„Oameni tari la cerbice, netăiați împrejur cu inima și cu urechile! Voi întotdeauna vă împotriviți Duhului Sfânt. Cum au făcut părinții voștri, așa faceți și voi.”* (Fapte 7.51).

„Când au auzit ei aceasta, ei au început atunci să răcnească: „Te vom omorî în bătaie!”

„Nu puteți să faceți nimic fără permisiunea Lui.”

„Îți vom arăta dacă putem face sau nu!” și au început să arunce cu pietre mari și să-l lovească în cap.

Ștefan a privit însă spre cer și a zis: *„Văd cerurile deschise, și scara coborând. Îl văd pe Isus stând la dreapta mării Sale.”* Și Biblia nu spune că El a murit, ci scrie: *„...a adormit.”* Oh, Doamne! Eu pot vedea cum s-a coborât un înger și l-a luat sus, legându-l așa cum își leagă o mamă bebelușul, până când a adormit. Desigur. Acesta este

scopul

pentru care a fost trimis Duhul Sfânt. El vine ca să vă dea Putere. El vine să vă dea Putere, Putere în rugăciune.

Priviți o persoană care a dus o viață bună, dar este învinsă întotdeauna. Ea spune: „Oh, sigur, eu îl iubesc pe Dumnezeu, frate Branham.” Ei sunt învinși întotdeauna și nu primesc niciodată răspuns la rugăciune. Dar priviți ce se întâmplă cu o femeie neînsemnată, care primește Duhul Sfânt. Ea nu este învinsă când merge înaintea lui Dumnezeu, fiindcă vine cu îndrăzneală la tronul lui Dumnezeu și crede. Ea are un drept pentru că este o fiică a lui Dumnezeu, prin nașterea din nou.

Priviți un om laș; el este purtat peste tot de șeful lui, dar la un moment dat se întâmplă ceva, o schimbare, și zice: „Stai puțin!” Vedeți, ceva s-a schimbat, el are Duhul Sfânt. El vă dă putere, iar din clipa aceea, viața voastră este plină de Putere. El vă dă Putere în vorbire.

Uitați-vă la Petru, Iacov, Ioan, Luca, și la toți ceilalți. Ei stăteau plini de frică în camera de sus și au zis: „Oh, noi nu putem sta în fața acelor bărbați învățați! Printre ei este doctorul Cutare, rabinul Cutare. Știți, el are patru diplome de facultate. Cum vom putea sta în fața lui?”

Petru a zis: „Îmi amintesc că într-o zi i-am vândut pește la omul acela. El a vorbit cu mine, dar nu am putut înțelege nimic din ce spunea. Oh, eu nu voi putea să stau niciodată în fața lui!”

„Ce să facem, fraților?”

„Așteptăm”, a răspuns Petru.

„Bine, dar stăm aici de patru zile.”

„Nu-i nimic! Vom aștepta în continuare.”

„Până când?”

„Până...”

„Păi, a zis Domnul că vom primi făgăduința în ziua a cincea?”

„Nu, El nu a spus când, ci a zis doar: „Așteptați până veți primi...”

Și au continuat să aștepte. Până când? Trecuseră deja opt zile.

„Până...”

A trecut și a noua zi. „Până...”

Dar iată că a venit ziua Cincizecimii și ei erau adunați cu toții la un loc, într-un acord.

Dumnezeu deasupra oamenilor, într-un Rug aprins.
Dumnezeu printre oameni, într-un trup asemenea nouă; dar acum urma să se întâmple altceva. Ceva este gata să se întâmple...

*„Erau toți
împreună în același loc.*

*Deodată a venit din cer un sunet ca vâjâitul unui vânt
puternic, și a umplut toată casa unde ședeau ei.*

*Niște limbi ca de foc au fost văzute împrăștiindu-se
printre ei și s-au așezat câte una pe fiecare din ei.”*

Ce înseamnă cuvântul „împărțit”? „Despărțit”.

Ați auzit vreodată cum vorbește un om gângav? El se
bâlbâie: „a-a-a”, oh, „ă-ă-ă”. Vedeți, el nu poate pronunța cuvântul.
„Împărțit”, „despărțit”. O copită împărțită este o copită despăcată, împărțită.
Ei nu vorbeau, ci bolboroseau, făceau gălăgie.

*„Niște limbi ca de foc... au fost văzute
împărțindu-se... și s-au așezat... pe fiecare din ei.” Oh, ei nu se mai puteau
stăpâni! „Și toți s-au umplut de Duh Sfânt...” Iuh!*

Ce a urmat? Au ieșit pe străzi. „Unde este acum
rabinul Jones? Unde este uriașul acela intelectual?”

Dumnezeu deasupra noastră, cu Moise, în rugul aprins.
El ne-a hrănit cu Mană de sus, apoi a umblat cu noi trei ani și șase luni, aici
pe pământ, dar acum El este în mine. De
aceea, nu eu sunt cel care vorbește, ci El. Eu știu cine este El și știu cine
sunt eu. Eu nu mai sunt, ci este doar El.

„Bărbați iudei și voi toți cei care locuiți în Ierusalim, să știți lucrul acesta și ascultați cuvintele mele!” Ascultați, voi, predicatorii și rabinii! (Fapte 2.1-3, 14).

Iuh! Doamne! Putere în vorbire. Oh!

„Oamenii aceștia nu sunt beți...” (v. 15). Petru lua apărarea acelei minorități de o sută douăzeci de suflete, în fața a mii de oameni.

„Oamenii aceștia nu sunt beți, cum că închipuiți voi, căci nu este decât al treilea ceas din zi. Eu sunt un predicator al Evangheliei depline, dar Aceasta este ceea ce a fost spus prin prorocul Ioel:

„În zilele din urmă, zice Domnul, voi turna din Duhul Meu (iuh!) peste orice făptură...” Ați văzut-o pe Maria dansând în Duhul, vorbind în limbi și agitându-se? *„...feciorii voștri și fetele voastre vor proroci, tinerii voștri vor avea vedenii și bătrânii vor visa visuri.*

Da, chiar și peste robii și peste roabele Mele voi turna, în zilele acelea, din Duhul Meu și vor proroci...” (Fratele Branham bate de trei ori din palme).

„Voi face să se arate semne sus în cer și minuni jos pe pământ, sânge, foc și un vârtej de fum.” (v. 16-19). Atunci Dumnezeu era în poporului Său. Amin.

Ce diplomă au avut ei? Din ce școală au venit? Aceasta nu conta. Oh, Petru a început să toarne Scriptura!

*„Căci David
zice despre El:*

*„Eu aveam întotdeauna pe Domnul înaintea mea, pentru
că El este la dreapta mea, ca să nu mă clatin.*

*De aceea, mi se bucură inima, și mi se veselește
limba: căci și trupul mi se va odihni în nădejde:*

*Căci nu-mi vei lăsa sufletul în Locuința morților, și
nu vei îngădui ca Sfântul Tău să vadă putrezirea.”*

*Cât despre patriarhul David, să-mi fie îngăduit,
fraților, să vă spun fără sfială că a murit și a fost îngropat, și mormântul
lui este în mijlocul nostru până în ziua de azi.*

*Fiindcă David era proroc, și știa că Dumnezeu îi
făgăduise cu jurământ că va ridica pe unul din urmașii săi pe scaunul de
domnie”, deci el văzuse dinainte venirea Celui drept.*

*Și: „Să știe bine dar, toată casa lui Israel că
Dumnezeu a făcut Domn și Hristos pe acest Isus, pe care L-ați răstignit voi.” (Fapte
2.25-26, 29-36).*

*„Ei (cei ce ascultau cuvintele lui Petru) au rămas străpunși la inimă, și au
zis lui Petru și celorlalți apostoli:*

„Fraților, ce să facem?”

*„Pocăiți-vă, și fiecare din voi să fie botezat în
Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre: apoi veți primi darul
Sfântului Duh.*

*Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii
voștri, și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va
chema Domnul, Dumnezeuul nostru.” (v. 37-39).*

Cât timp Dumnezeu are un popor, o Biserică, Duhul
Sfânt va mărșălui cu Aceasta. Pentru aceasta a fost dat Duhul Sfânt. Amin.
Intelectualii se vor ridica (au făcut-o întotdeauna), dar Dumnezeu are o
minoritate care merge numai înainte. Dumnezeu are o Biserică mică și Ea va
merge numai înainte cu botezul Duhului Sfânt și va răspândi Lumina. Ei sunt
aceia care, prin mărturia lor, vor judeca lumea.

Nu spune Isus că este *„Ferice de cei cu inima
curată, căci ei vor vedea pe Dumnezeu.”*? Și nu spune tot Biblia *„că
sfînții vor judeca lumea?”* (Matei 5.8; 1Corinteni 6.2). (Adunarea spune
„Amin!”). Sigur. Mărturia pe care o depuneți astăzi va aduce judecată împotriva
acestui oraș. Mărturia noastră despre botezul Duhului Sfânt și Puterea lui
Dumnezeu, o viață sfântă, va aduce judecată împotriva orașului.

*„Cei dintâi vor
fi cei de pe urmă, și cei din urmă vor fi cei dintâi.”* (Matei 20.16).

Eu nu voi ști nimic despre Moody și Sankey în învierea
lor și ei nu vor ști nimic despre mine, în învierea mea, dar eu voi sta în
aceasta, să pun mărturie, și la fel voi.

Prin răspândirea Luminii voastre, prin botezul Duhului Sfânt, prin viața pe care ați trăit-o și prin toate lucrările pe care le-a făcut Dumnezeu ca să dovedească faptul că El Se mișcă aici, ei și intelectualii lor care s-au depărtat de El, vor fi judecați de către sfinți. Ei sunt deja judecați (sfinții au fost deja judecați); ei au trecut deja de aceasta. Oh, Doamne!

Eu v-am vorbit despre Puterea rugăciunii, despre Puterea în vorbire și despre Puterea de a duce o viață sfântă. Amin. Aceasta este ceea ce trebuie să facă Duhul Sfânt. Unii dintre voi oamenii mergeți înainte zicând: „Păi, eu nu pot să mă las de băutură. Eu nu pot să renunț la aceasta sau la cealaltă.” Tocmai de aceea vine Duhul Sfânt să locuiască în voi: ca să îndepărteze acest „nu pot”. Acesta-i adevărul.

El face femeile să nu-și mai taie părul, să nu mai poarte pantaloni lungi sau scurți, și aceasta fără scuze. El le face să înceteze cu bârfa. Oh, da, pentru aceasta este El, să vă facă să duceți o viață sfântă. El va urma de fiecare dată instrucțiunile Bibliei.

Poate o femeie spune: „Este prea cald, de aceea sunt nevoită să mă îmbrac așa. Mă doare capul dacă îmi las părul să crească.” În fața Duhului Sfânt nu există scuze. El este acolo ca s-o facă așa cum este scris; El va urma Cuvântul întocmai.

Aceasta trebuie să facă Duhul Sfânt. El vine să vă facă pe voi, bărbaților, să vă întoarceți capul de la femeile pe jumătate goale și să încetați să poftiți după ele. Aceștia sunt membri ai bisericii. Aceasta este ceea ce face El.

El vine să vă facă să încetați cu băutura și cu fumatul... și să încetați să vreți să fiți ceva mare. El va scoate aceasta afară din voi, El te va smeri când faci aceasta. Pentru aceasta este Duhul Sfânt. El este pentru o viață sfântă. Acesta-i adevărul. El te face să încetezi să clevetești, te face să încetezi să joci cărți, să dai cu zarurile și toate

celelalte lucruri pe care le faci în ascuns. El te va face să încetezi cu infidelitatea față de soția ta. Aceasta este ceea ce face El. așa este corect. Aceasta te face să încetezi să vrei să te căsătorești cu soția altuia. Acesta-i adevărul. Aceasta face El. El vine să te facă să trăiești o viață sfântă. Duhul Sfânt este Putere, Puterea de a te îndrepta după lucrurile de sus... să aveți în voi gândul lui Hristos. Voi nu puteți să nu vedeți lucrurile lumii, dar vă întoarceți capul de la ele, nu le priviți și nu le doriți. Acesta-i adevărul. El face aceasta în voi, de aceea vine.

Voi ziceți: „Oh, eu nu pot face aceasta! Nu pot și gata!” Sigur cu nu poți, dar tocmai de aceea vine Duhul Sfânt. De aceea este trimis. El vine și scoate din voi toate obiceiurile vechi, toate lucrurile rele pe care le faceți, răutatea veche care te separă spunând: „Binecuvântat să fie Dumnezeu! Eu sunt metodist și nu am nici o legătură cu acei holly-rollers!” Duhul Sfânt vine să ia aceasta afară din voi.

„Eu sunt baptist! Eu sunt prezbitarian și nu aș merge pentru nimic în lume în mijlocul acelei grămezi de holly-rollers!” Dar Duhul Sfânt vine tocmai ca să scoată din tine toată această rigiditate. De aceea este trimis. El te-a spălat în Sânge și te netezește. De aceea a venit El. El a venit să vă îndrepte. De aceea vă spune: „*Îndreptați-vă căile și faptele...*” (Ieremia 7.3a). Da, El a venit ca să vă îndrepte. El a venit să facă locurile înalte joase; El face munții să sară ca niște berbeci și dealurile ca niște miei, face copacii să bată din palme (fratele Branham bate de patru ori din palme). Păsările cântă diferit, iar clopoțeii bucuriei sună. La El nu sunt scuze. El a venit ca să facă toate aceste lucruri. Acesta este scopul pentru care L-a trimis Dumnezeu pe Duhul Sfânt: ca să umblați și să lucrați după călăuzirea Lui.

Nu vreau să vă rănesc, dar sunt aici ca să vă spun adevărul. Și pentru că știu că adevărul doare, încerc să nu vă ating prea tare. Vreau să vă mai spun ceva: Dacă Biblia spune că femeia nu are voie să-și taie părul, iar voi spuneți că aveți Duhul Sfânt și totuși mergeți și vă tăiați părul, mă întreb ce fel de Duh Sfânt aveți? Nu vă supărați. Dacă ceea ce spun vă supără,

dovediți că ceva nu este în ordine cu voi. Acesta este un semn împotriva voastră.

Dacă Biblia spune că este greșit ca femeia să poarte îmbrăcăminte bărbătească și cu toate acestea voi purtați aceste salopete și pantaloni lungi pe stradă, ce este cu voi? Nu mă refer la copii, ci la voi, femeile mature care aveți deja cincizeci de ani și la fetele de cincisprezece, șaisprezece și optsprezece ani în sus. Priviți-le cum umblă pe stradă! Iar Biblia spune: „...este o urâciune înaintea Domnului Dumnezeuului tău.” (Deuteronom 22.5), ca o femeie să se îmbrace în felul acesta. Dar voi purtați aceste haine și totuși spuneți că aveți Duhul Sfânt. Care Duh Sfânt? Duhul Sfânt va urma Cuvântul lui Dumnezeu literă cu literă. Eu mă îndoiesc că un predicator care stă în spatele amvonului și nu predică Adevărul, are Duhul Sfânt. Acesta este adevărul. Păi, pentru aceasta este Duhul Sfânt.

El vine să dea ungeră predicatorului; El vine să sfințească grupul. El vine să pună Biserica în ordine și să aducă o unitate a Duhului. El vine să ne unească împreună cu Putere; El vine să ne unească împreună în dragoste frățască.

Pe mine nu mă interesează faptul că ești metodist, baptist, prezbitarian, luteran sau orice ai fi, dacă noi toți suntem botezați de un singur Duh într-un singur Trup, și devenim mădulare ale trupului lui Isus Hristos, atunci „sunt bine încredințat că nici moartea, nici viața, nici îngerii, nici stăpânirile, nici puterile, nici lucrurile de acum, nici cele viitoare, nimic nu va fi în stare să ne despartă de dragostea lui Dumnezeu, care este în Isus Hristos, Domnul nostru”, pentru că noi suntem născuți din Duhul Lui, spălați în Sângele Lui. Noi suntem o făptură nouă. Acesta a venit să facă Dumnezeu. De aceea a trimis Duhul Sfânt. Da, domnilor, de aceea.

Acum fiți atenți. Am văzut multe mâini ridicate atunci

când am întrebat cine are Duhul Sfânt. Eu nu spun că nu Îl aveți, nici că nu L-ați avut, dar vă întreb (știu că se înregistrează): Dacă spuneți că Îl aveți și sunteți totuși vinovați de lucrurile pe care le-am enumerat, cine vă conduce? Dumnezeu nu vă va conduce niciodată afară din Cuvântul Său. El vă va ține cu Cuvântul, pentru că Acestea sunt propriile Sale Legi, date pentru Biserica Sa, pentru poporul Său, pentru femei și bărbați. Voi ziceți: „Păi, faptul că fac aceasta sau cealaltă nu mă vatămă!” Nu vă vatămă? Cuvântul spune că o va face.

Dacă Duhul Sfânt este în voi, El vă va conduce direct în Cuvânt. Acolo nu vor fi scuze, pentru că Dumnezeu nu face modificări și nu acceptă scuze. El face calea și tu trebuie să pășești pe ea. Aceasta-i tot. Aceasta este pentru fiecare, pentru că toți veniți în același fel. Petru a zis: *„Pocăiți-vă și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh.”* (Fapte 2.38). Vedeți? Noi trebuie să atingem linia aceea.

Nu vreau să vă supăr pentru că vă iubesc foarte mult, dar v-ați gândit, frate și soră, că în zilele din urmă trebuie să stau la învierea aceea, împreună cu generația aceasta de oameni și să dau socoteală pentru acest Cuvânt?

Cum veți sta în ziua aceea, când Duhul Sfânt va aduce înapoi această zi în care v-am predicat Adevărul? Cum veți scăpa, fraților? Nu vei scăpa, prietene! Atunci nu vei mai putea face nimic. Opriți-vă chiar acum și lăsați orice este greșit!

Poate ziceți: „Nu pot!”

Aceasta dovedește că nu aveți încă Putere în voi. Când vine Duhul Sfânt, El vă dă Putere asupra lumii. Ascultați ce a spus El. *„Dacă iubiți*

*lumea sau lucrurile din lume,
dragostea lui Dumnezeu nu este în voi.” (1 Ioan 2.15).Nu există scuze. El lucrează
în simplitate,
iar noi trebuie să îl urmăm.*

Știu că vă gândiți că sunt
îngrozitor prin ceea ce spun, dar eu sunt îngrozitor de plin chiar acum.
Vedeți? Acesta este adevărul, de aceea, veniți chiar acum sus la El, frate și
soră. Nu-i lăsați pe cei plini de învățătură intelectuală să vă spună: „Oh, aceasta
este o problemă veche, depășită deja!” Dacă Duhul Sfânt este o problemă veche
și demodată, înseamnă că Dumnezeu este vechi și demodat. Și dacă Dumnezeu
este
vechi și demodat, atunci și eu sunt vechi și demodat. Amin. Eu vreau să fiu ca
El. De ce? Duhul Adevărului este în mine și El flămânzește și însetează după
Adevăr. Din pricina aceasta mă ridică împotriva oricărui lucru care este
contrar Cuvântului.

Dacă oamenii spun: „O, nu
este în ordine dacă un om joacă puțin cărți pentru distracție, sau joacă jocuri
de noroc. Aceasta este în ordine.” Dumnezeu zice că nu este bine. „O, ce păcat
este în faptul că beai câte un pic, iar uneori devii puțin beat?” Dumnezeu
spune că este vai de tine dacă faci aceasta!

Voi ziceți: „O, frate
Branham, sunt de acord cu ceea ce spui, dar eu îmi tai părul pentru că o fac și
celelalte femei!” Pe mine nu mă interesează ce fac celelalte femei! Ele nu sunt
nici exemplul și nici șeful tău. Dacă ai cu adevărat Duhul Sfânt în tine, vei
urma întocmai instrucțiunile Lui indiferent ce spun ceilalți oameni despre
tine.

„Bine, frate Branham, dar
este foarte cald. Acesta este motivul pentru care mă îmbrac așa sumar.” Iadul
este mult mai cald, soră dragă. Acesta este motivul pentru care te sfătuiesc să

nu mai faci aceasta. Să nu uiți ce ți-am spus!

Duhul Sfânt te va conduce

întotdeauna în Adevăr, iar Adevărul este Cuvântul Său. „*Cuvântul Tău este Adevărul.*” „*Dumnezeu să fie găsit adevărat și toți oamenii să fie găsiți mincinoși.*” (Matei 17.17; Romani 3.4). Gândiți-vă că Dumnezeu numește aceasta „o urâciune”.

Știu că acest cuvânt sună

urât auzit de pe buzele unui predicator, dar eu am intrat de multe ori în WC-urile publice. Ceea ce am văzut acolo este îngrozitor: pereții erau plini de lucruri murdare și eu mi-am zis: „Doamne, cum este posibil ca oamenii să se înjosească atât de mult?” Ce putoare! Îmi băgam nasul în haină și îmi țineam respirația în timpul cât îmi spălam mâinile. Ți-a frică să atingi mânerul ușii ca nu cumva să iei ceva microbi venerici și alte lucruri. O, Doamne!

Într-o zi am intrat într-un

WC dintr-o stație CFR. Când am văzut cum arăta, am zis: „O, ai milă!”

Atunci Ceva mi-a zis: „Așa

miroase lumea înaintea lui Dumnezeu! Aceasta este o urâciune.”

Când vedeți pe stradă o

femeie îmbrăcată cu haine bărbătești, să știți că în ochii lui Dumnezeu este o urâciune, este ceva murdar și împruțit înaintea Lui. Totuși, ea merge duminica la adunare și se împărtășește.

Acolo merge și omul care

bea, înșală, iubește banii, își înșală vecinul și toate celelalte ca să obțină ceva mai mulți bani; joacă jocuri de noroc, fumează, bea și minte, apoi merge

la biserică și mărturisește. Urâciune! Murdărie! Aceasta este biserica intelectuală. Voi spuneți: „Păi, eu aparțin la biserică!”

Da, iar predicatorul trebuie să lase biserica cincisprezece minute în pauză, ca să poată fuma o țigară în frunte cu diaconii și cu păstorul. Depărtați-vă de toate aceste lucruri necurate!

„Eu îi voi nimici pe toți cei care își pângăresc trupul.” Dumnezeu a spus că El o va face. Uitați-vă la statisticile care se fac astăzi cu privire la bolile de cancer: peste 90% din cei ce mor de această boală, au cancer la gât sau la plămâni cauzat de tutun. *„Eu îi voi nimici pe toți cei care își pângăresc trupul.”* Ei sunt destinați pentru iad și se rostogolesc spre el fără să știe. Iar predicatorul lor, cu patru licențe, stă la amvon și fumează împreună cu ei. Lasă-mă să-ți spun ceva, frate. Duhul Sfânt a fost trimis să cheme bărbați și femei afară din lucrul acela! Separă-te!

Cuvântul „biserică” înseamnă „a fi separat”. Biblia spune: *„Ieșiți afară din mijlocul lor! Nu atingeți necurăția lor și Eu vă voi primi; voi Îmi veți fi fii și fiice, și Eu voi fi Dumnezeu pentru voi.”* (2Corinteni 6.17-18). Oh, Doamne! Să nu credeți că vreau să fiu răutăcios cu voi! Nu, eu vreau să fiu cinstit și drept. Da, domnilor. Oh, ce lucru oribil!

Unde stăm noi astăzi, bărbați și femei? Unde suntem? Să ne oprim!

După ce am stat trei sau patru zile în rugăciune, am început să mă plimb prin cameră, gândindu-mă: „O, Dumnezeule, eu am ajuns într-un punct în care nu știu ce să mai fac. Cred că am

ajuns la capătul drumului. Îmi dau seama că am neglijat lucrarea, pentru că am primit mai multe invitații dar nu le-am răspuns pentru că sunt obosit.”

Atunci mi s-a părut că Îl văd pe Domnul meu cum merge clătinându-se prin întuneric. Era așa de obosit că abia își mai târa picioarele. S-a oprit pentru văduva din Nain, ca să-i dea înapoi fiul mort. Puțina Putere pe care o mai avea (pentru că era obosit), a folosit-o ca să-l învieze pe acel tânăr.

Atunci mi-am revenit: „Ce se întâmplă cu mine, Doamne? Cum sunt eu obosit?” Apoi mi-am zis: „Păi, îmbătrânesc și nu mai pot lucra.”

Atunci l-am văzut pe Moise.
El avea o sută douăzeci de ani și cu toate acestea a stat acolo împlinind lucrarea pe care i-a încredințat-o același Dumnezeu pe care Îl slujesc eu.

L-am văzut apoi pe Caleb.
El avea nouăzeci de ani și cu toate acestea ținea încă sabia în mână. El a zis: „Iosua mi-a pus această sabie în mână când aveam patruzeci de ani.” El avea atunci optzeci de ani și a zis: „Astăzi sunt un luptător la fel de bun ca în tinerețe.” Amin.

„O, Doamne”, am spus eu, „ai milă de mine.”
Apoi am luat-o pe Meda de mână și i-am zis: „Scumpo, eu am fost prea negativ și Duhul Sfânt mă condamnă înăuntrul meu. Mă gândesc la veeritele acelea de acolo de afară; mă gândesc la Hattie Wright și la băieții ei. Mă gândesc la tot ce a făcut Dumnezeu ca să arate că El este Dumnezeul care poate crea.” Aleluia! „Cu ani în urmă El mi-a zis: „Eu nu te voi lăsa singur! Nu te voi părăsi niciodată. Nimic nu va putea sta împotriva ta în toate zilele vieții tale, pentru că Eu voi fi cu tine. Eu sunt Cel care îți voi descoperi lucrurile ascunse, ca să

cunoști tainele inimilor, apoi puterea va crește mai mult și mai mult.” Un an mai târziu, El a dovedit adevărul spuselor Lui, iar răsunetul lucrării Lui a înconjurat lumea. După aceea a urmat cealaltă slujbă mare, cu mult mai mare decât aceasta.”

Și am continuat: „Scumpa mea, eu iau mâna ta. Cu ajutorul lui Dumnezeu și prin harul Lui, să nu mă lași niciodată să fac fiu negativ. Doresc să continui această trezire și să predic așa cum nu am făcut-o niciodată până acum. Doresc să mă sfințesc ca să pot face o cale pentru oameni. Ajută-mă să aduc mai întâi sub Sânge păcatele și neglijența mea, ca să pot ieși printre oameni și să le spun: „Urmați-mă!” Așa este corect.

Mie nu-mi place să văd pe cineva zicând: „Duceți-vă și faceți,” ci vreau să fac eu însumi calea și apoi să vă conduc și să vă arăt cum trebuie să procedați. Da, domnilor.

Cu câțva timp în urmă aici, în oraș, a fost un incendiu. A luat foc „Pfau Oil Company”. Pompierii din Jeffersonville își aveau departamentul acolo jos. Ei au mers repede la fața locului, cu micuțul lor Clarksville, iar șeful lor alerga înapoi și încolo printre pompieri și striga: „Aruncați puțină apă acolo! Spargeți geamul acela și aruncați puțină apă înăuntru!”

Dar de peste râu, din Louisville, au venit pompierii militari. Nici nu au ridicat bine scara și comandantul trupei a și fost sus. A aruncat cu securea înainte ca să ajungă la geam și l-a spart, apoi a pășit primul înăuntru strigând: „După mine, băieți!” Aceasta este. Focul a fost stins în câteva minute.

El nu a zis: „Stropiți

puțin aici și puțin dincolo!”, cum fac acești predicatori intelectuali.

„După mine! Urmați-mă, pentru că știu că acesta este Adevărul! Eu am gustat și am văzut. Glorie! Duhul Sfânt este corect. Dumnezeu este bun!”

Nu încerci și aici și dincolo. Nu! Ci spui: „Haideți să umblăm în El!” El este aici. El este pentru voi. Dumnezeu a dat puterea Lui în Biserica Sa.

Nu, stropiți puțin aici, puțin dincolo, pentru că în felul acesta nu veți ajunge departe. Mergeți înainte! Amin. Ah! Iuh!

Ce vom face noi? Fiecare persoană din locul acesta este umplută cu ceva. Da, voi sunteți umpluți cu ceva. Nu puteți sta aici fără să fiți umpluți cu ceva. În voi este o viață; ea vă conduce și la rândul ei este condusă de un duh. Voi ați putea fi plini de lume, să iubiți lumea sau lucrurile din ea. Dumnezeu să Se îndure de voi, dacă este așa. Voi ați putea fi plini de crezurile vreunei biserici, să vă rugați la niște sfinți morți sau să vă faceți un fel de semn. Dumnezeu să aibă milă de voi. Voi puteți fi foarte religioși, iar aceasta este și mai rău (Acesta-i adevărul), pentru că Biblia spune: *„În zilele din urmă ei vor fi foarte religioși, având o formă de evlavie, dar negându-l Puterea: depărtați-vă de așa ceva!”*

Dacă sunteți numai niște religioși, sunteți nenorociți pentru că aveți numai o formă de evlavie. Dacă sunteți plini de crezuri, nu știți despre ce vorbiți, iar dacă sunteți plini de lume, sunteți orbi. Dar voi puteți fi plini de Duhul Sfânt. Amin. Și eu sper că sunteți, iar dacă nu, nădăjduiesc că veți fi umpluți.

Ce aveți când sunteți plini de Duhul Sfânt? Putere, dragoste și pace. *„Vă las pacea Mea, vă dau pacea Mea. Nu v-o dau cum o dă lumea.”* (Ioan 14.27). Voi aveți pace; sunteți pecetluiți, aveți un Semn. Amin. Voi aveți odihnă; aveți o bucurie negrăită și sfântă și sunteți anorați. Oh, Doamne! Aceasta sunteți voi, cu Duhul Sfânt. Dacă sunteți plini de Duh Sfânt *„ați trecut din moarte la viață”* și așteptați învierea generală în zilele din urmă. Amin!

Când va veni Domnul nostru Isus Hristos în toată slava și măreția Lui, *„Marea va da pe morții care sunt în ea...”* și *„Dumnezeu va aduce înapoi... pe cei ce au adormit în El.* (1Tesaloniceni 4.14). Pe cei adormiți în El. Cum ajungeți în El? *„printr-un singur Duh, noi toți suntem botezați într-un singur trup.”* (1Corinteni 12.13). Trupurile putrezite ale celor care dorm în El, vor fi schimbate și făcute asemenea propriului Său trup de slavă, prin care El își poate supune toate lucrurile.

Ioan spune: *„Și am auzit un glas, din cer, care zicea: „Ferice de acum încolo de morții care mor în Domnul!”* (Apocalipsa 14.13a). Cum veți intra înăuntru? *„Printr-un singur Duh noi suntem botezați într-un singur trup.”* (Fratele Branham bate din palme o dată). *„...Da, zice Domnul, ei se vor odihni de ostenele lor, căci faptele lor îi urmează.”*

Pentru aceasta a trimis El Duhul Sfânt. Oh, ce asigurare minunată! Isus este al meu. Eu sunt în El și El este în mine; Tatăl în El și El în Tatăl; Tatăl în Mine și eu în Tatăl.

„Isus este al meu!

Oh, ce gust minunat al gloriei cerești!

Eu sunt un moștenitor al
mântuirii

Câștigate de Dumnezeu.

Născut din Duhul Lui

Căci m-a spălat în Sângele
Lui. Amin.

Eu nu aș schimba-o, o,
Doamne!

El are toate rubinele,
diamantele, argintul și aurul.

Visteriile sunt pline,

El are bogății nespuse.

Și eu sunt fiul Împăratului

Eu sunt fiul Împăratului

Căci Isus Mântuitorul meu

Mă face fiul Împăratului.”

Amin și amin. Eu nu L-aș
schimba cu nimic.

Apoi, aici este o altă
Scriptură.

Când sunteți umpluți cu
Duhul Sfânt, voi sunteți însoțiți de lucrurile Lui. Ce ești atunci pentru lume?
Un străin. Știu că este târziu, dar niciodată nu este prea târziu pentru
aceasta. (Fratele Branham bate o dată din palme).Un străin. Oh!

Noi suntem pelerini și
străini aici

Noi căutăm o Cetate care
vine,

Corabia Vieții vine curând

Să-și adune nestematele Lui
Acasă.

Parcă aud și acum Glasul
care mi-a vorbit cu ani în urmă, când aveam doar douăzeci și doi de ani și eram
un predicator tânăr. Atunci, în timp ce îi botezam în râul Ohio pe cei care
crezuseră Mesajul, cântam cântarea aceasta, iar un Glas mi-a spus: „Privește în
sus!” Acolo sus era Lumina aceea mare și a coborât peste mine zicând: „**Așa**

cum a fost trimis Ioan Botezătorul ca premergător al primei veniri a lui Hristos, tu vei avea un Mesaj care va pregăti cea de-a doua venire a lui Hristos.”

Oh, cum puteam crede aceasta? Dar totul s-a întâmplat exact așa. În seara aceasta, focul acestei treziri arde în jurul meu și în jurul întregii lumi. Marea Biserică răscumpărată a lui Dumnezeu, S-a ridicat pe Sine din locul acela și marile campanii de vindecare, semnele și minunile au arătat venirea Lui.

Tu ești un străin, un venetic și faci lucruri ciudate, cu totul diferite de cele pe care obișnuiai să le faci înainte. Nu mai acționezi și nu te mai porți ca altădată. De ce? Pentru că atunci când Duhul Sfânt vine peste voi și sunteți umpluți cu El, ignorați lucrurile lumii, ignorați lucrurile care vă înconjoară. Astfel, pentru ei deveniți o ființă ciudată, care acționează ciudat, rățușca cea urâtă, vulturașul care a fost clocit în cuibul găinii; (noi am orbit despre aceasta în mesajul „Când vulturul își scutură cuibul”). Tu ești pentru ei o ființă ciudată.

Dar, oh, Doamne, noi mergem în sus pe Calea Împăratului! Amin. Această cale duce la cer și eu merg în sus pe Calea Împăratului. Ei zic: „Uitați-vă la acel holly-roller, la rățușca aceea urâtă! El este predicator holly-roller.”

Un predicator metodist renumit i-a zis unui bărbat din Louisville: „Mi-ar plăcea să îl ajut pe fratele Billy, dar știi ce ar trebui să fac pentru aceasta? Ar trebui să-mi pun fața în joc pentru el!”

Voi nu trebuie să vă puneți fața în joc pentru mine, pentru că Și-a dat Isus Viața pentru mine. Amin.

Acesta este motivul pentru care eu merg în sus pe calea Împăratului. Oh, Doamne! Ce har! Umplut cu Duhul Lui! Născut din Duhul Lui! Spălat în Sângele Lui. Aleluia. Fericit! Aceasta este adevărata fericire. Păi, ce te determină să faci aceasta? Voi sunteți încă umani, sunteți în trupul acesta de carne, dar duhul vostru vine de sus. Acesta este Dumnezeu în voi.

Când am fost la Roma am putut să văd că oamenii de acolo au un duh roman. Când am fost în Grecia, oamenii de acolo aveau un duh grecesc. Englezii au un duh englezesc. Oriunde mergeți este un duh caracteristic. Aici este un duh american; acesta este oribil. Când am vizitat catacombele San Angelos din Roma, la intrare era o inscripție pe care scria: „Pentru memoria celor morți, rugăm femeile americane să se îmbrace!” Duhul american.

Priviți-le cum coboară din avion îmbrăcate foarte sumar și toți merg să le privească pentru că vine miss America. Acesta este duhul american. Când o vedeți, puteți spune imediat de unde vine ea; îmbrăcată ca un bărbat și trage după ea un cățeluș Pudel cu nasul mucos. Acesta-i adevărul. Ea este America, „miss America” și merge țănoșă drept în jos. De ce? Pentru că are duhul american (Fratele Branham bate de șase ori în avion). Isus a vorbit împotriva acestui duh în ziua aceea și a zis: „*Voi sunteți de jos... Eu sunt de sus.*” (Ioan 8.23).

Dar dacă primiți Duhul lui Hristos în voi, sunteți de sus și astfel deveniți un străin pe acest pământ. Voi purtați natura locului de unde sunteți. Înțelegeți? Aici vin italieni, germani, americani, și fiecare poartă duhul țării din care vin. Aceasta este ceea ce ne face atât de diferiți de lume. Tu ești de sus, ești născut din nou și ești cetățeanul altei Împărății. Credeți aceasta? („Amin”). Pentru aceasta este Duhul Sfânt: să te facă un cetățean al Împărăției lui Dumnezeu.

Și cum te face Duhul să acționezi dacă este cetățean al Împărăției lui Dumnezeu? Așa cum o face Dumnezeu în Împărăția Lui. Dar cum se poartă cei din Împărăția lui Dumnezeu și cum este acolo? Împărăția lui Dumnezeu este sfințenie, curăția gândului, înnoirea minții, Putere și iubire, merge la cei pierduți, vindecă bolnavii, face minuni și lucruri mari. Pentru lume sunteți nebuni și spun: „Oamenii aceia și-au ieșit din minți.” Vedeți? Dar tu ești un cetățean al Împărăției.

Să mai citim încă un verset din Scriptură dacă vreți să-l notați. Ioan 12.24. Isus a zis: *„Dacă grăuntele de grâu, care a căzut pe pământ, nu moare, nu poate să rodească o altă viață.”*

Acum, înainte de încheiere, aș vrea să mai spun ceva. Pentru voi toți este absolut esențial și obligatoriu să primiți Duhul Sfânt pentru că altfel nu puteți veni în înviere. Fiți atenți. Dumnezeu nu Își poate călca propria Lege. Noi știm aceasta. El Își urmează Legile Lui.

Dacă luăm un bob de grâu și facem cum a spus Isus (poate fi și o altă sămânță: de in, orz sau orice fel de sămânță), știm ce se va întâmpla. Un bob de grâu sau de porumb are viață perpetuă, adică merge jos și se reproduce formând o tulpină, după care viața merge tot mai sus, iar în cele din urmă rodește boabe identice cu cel pus în pământ. Apoi, boabele obținute se pun din nou jos – aceasta este o viață perpetuă. Dar dacă bobul pus în pământ nu are germenul de viață în el, nu contează cât arată de frumos, el nu va învia niciodată, ci va merge în pământ și va putrezi. Aceasta este tot. El nu va mai trăi, nu va mai aduce nici o viață la suprafață pentru că nu are viață în el. Oricine știe aceasta.

Poate sunt doi oameni la fel de buni. Unul dintre ei este un om bun și face fapte bune, dar dacă nu are Viața veșnică în el, nu va învia niciodată în înviere. Nu o poate face pentru că acolo nu există nimic care să învieze. Nu există nimic care să-l aducă sus,

acolo nu există Viață. Astfel, tu vezi, fratele meu drag și sora mea dragă, că dacă un om nu se naște din nou, nu poate veni nicidecum în această Împărăție. El nu poate veni. „*Dar dacă Bobul moare, aduce mai multă roadă.*” El vorbea aici despre Sine. Dar El nu avea viață perpetuă, ci avea Viață veșnică; și El v-a dat Viața, ca să aveți și voi același fel de Viață. Acum, dacă voi aveți numai viață umană și trăiți în păcat, nu puteți învia. „*Dar cea dedată la plăceri, măcar că trăiește, este moartă.*” (1Timotei 5.6). Poate ești cea mai populară fată din școală. Poate ești cea mai cunoscută la jocul de cărți. Poate ești cea mai bine îmbrăcată femeie din țară. Poate ești cea mai frumoasă; poate ai trupul cel mai suplu; poate ești un idol pentru soțul tău. Poate ai toate calitățile aceste, dar, soră, dacă nu ai în tine Duhul Sfânt, care este Viața veșnică, la capătul drumului ești terminată. Mie nu-mi pasă cum arăți, cât ești de populară sau de nepopulară, cât ești de frumoasă sau cât ești de urâtă; dacă ai Viața veșnică, tu vei trăi din veșnicie în veșnicie.

Când luna și stelele nu mai strălucesc, când pământul cu munții și câmpiile lui, nu mai sunt; când lumea se clătină ca un om beat, când stelele refuză să mai strălucească și cad din cer pe pământ; când luna se preface în sânge, iar soarele se roșește și își ascunde fața, pentru că toate îl văd pe Fiul omului venind, voi veți străluci în neprihănirea lui Isus Hristos; veți apărea din morminte ca o tânără femeie frumoasă, ca să-ți iei perechea și să trăiți pentru veci de veci, prin toate epocile veșniciei. Pentru aceasta este Duhul Sfânt.

Dacă simți cea mai mică zvâcnitură, nu o respinge. Ce este Duhul Sfânt? Dumnezeu în voi. Pentru ce este El? Ca să își continue lucrarea în mijlocul poporului Său; ca să aducă Biserica Lui împreună, să aducă Biserica la un loc în această zi, mult mai departe față de luterani, metodiști și penticostali, la înfiere și la harul de Răpire. Când Duhul Se mișcă în această Biserică de aici, Ea doar se va ridica și va rodi, îi va rodi pe toți cei care au atins acel Duh. Pe luteranii care au stat cu toată Lumina pe care au avut-o, în neprihănire; pe metodiștii care au căzut pe podea atinși de Duhul care i-a lovit prin sfîntire, și ei le-au aruncat apă pe față; pe penticostalii care au

umblat în sus și-n jos pe stradă plini de bucuria Duhului, și au fost numiți „limbi amăgitoare”, „bâlbâiți” și „limbă de gâscă”. În ziua aceea măreață, ei vor sta neprihăniți în fața lui Dumnezeu. Eu sunt atât de sigur de aceasta cum sunt sigur că Biblia aceasta este aici.

Dacă credeți că sunt slujitorul lui Dumnezeu... Voi mă numiți profetul Lui, nu eu mă numesc așa... ascultați ce vă spun în Numele Domnului: pe toți cei care sunt în Hristos, Dumnezeu îi va aduce cu El la venirea Lui, la înviere. Dar numai pe cei care sunt în Hristos.

Cum intrăm noi în Hristos?

Suntem uniți înăuntru printr-un crez? Nu! Printr-o strângere de mână? Nu! Prin botezul în apă? Nu! Prin apartenența la o denominațiune? Nu! Dar cum?

1Corinteni 12.13: „Printr-un

singur Duh, Duhul Sfânt, Duhul lui Dumnezeu, noi toți suntem...” Metodist, baptist, luteran, prezbiterian: „...dacă umblăm în lumină, după cum El însuși este lumină, avem părtășie unii cu alții și sângele lui Isus Hristos, Fiul Lui, ne curăță de orice păcat.” (1 Ioan

1.7). „Printr-un singur Duh, noi toți suntem botezați într-un singur Trup, și am fost făcuți părtași harului Său.”

Voi nu puteți merge la

judecată. „...cine ascultă cuvintele Mele și crede...” (Ioan 5.24). Nimeni nu poate crede până când nu are Duhul Sfânt. „...și crede în Cel ce M-a trimis”, când Duhul Sfânt a mărturisit despre învierea Lui. Ce? Voi nu veți fi judecați niciodată. Voi nu veți sta niciodată în fața Tronului alb ca să fiți judecați. De ce? Pentru că voi sunteți judecați chiar aici. Voi ați trecut de judecata voastră când ați spus: „Nu sunt bun și învățătura mea nu este bună. Doamne, vino în mine, ia-mă și condu-mă Tu. Nu mă interesează ce spune această lume nebună, condu-mă Tu, Doamne, prin Duhul Tău.” Tu te-ai judecat și au devenit un nebun pentru Hristos, iar în Ziua aceea vom sta nemuritori, asemenea Lui, în neprihănirea Lui.

Pentru aceasta există însă o singură Cale. Care? „Printr-un singur Duh, noi toți suntem botezați într-un singur trup.” Deci, când ești în acel Trup, judecata a lovit deja Trupul Lui, iar tu L-ai primit ca Ispășire a păcatului tău. Voi ziceți: „Eu am făcut aceasta, frate Branham.” Dacă Duhul Sfânt a venit în tine și ți-a dat Pecetea ca un Semn, același Duh te aduce în Trupul lui Hristos. Tu te întorci pe Calea cealaltă și ești o făptură nouă în Hristos Isus. „Tu ai trecut de la moarte la Viață. Lucrurile vechi s-au dus, iar tu ești o făptură nouă în Hristos.” Amin!

Oh, fratele meu creștin, soră, lăsați-mă să vă lămuresc.

Nu lăsați trezirea aceasta să treacă pe lângă voi, deoarece trebuie să primiți Duhul Sfânt. Ce este Duhul Sfânt? Duhul lui Dumnezeu. Pentru ce a fost trimis El? Ca să vă conducă, să vă călăuzească, să vă umple, să vă sfințească și să vă cheme afară, în Biserică. Ce înseamnă cuvântul „biserică”? „Cei chemați afară, cei separați”. Oh, cum aș putea lua chiar acum o predică din aceasta! „Chemați afară, separați”, străini, despărțiți de lume, pelerini, venetici și mărturisind că noi nu avem aici o cetate pământească, ci suntem în căutarea celei veșnice. Oh, Doamne!

Ei sunt ca părinții lor, ca Avraam, Isaac și Iacov: niște călători pe acest pământ. Ei au călătorit în corturi și au mărturisit că sunt străini și călători, că sunt Sămânța, moștenitorului, a părintelui făgăduinței. Noi suntem semințele lor. Ei căutau „Cetatea al cărei Meșter și Ziditor este Dumnezeu.” (Evrei 11.10). Amin. Ei erau în căutarea acelei Cetăți, iar Sămânța lor este și astăzi în căutarea acelei Cetăți care vine, și zic: „Eu nu vreau să mă integrez în lumea aceasta. Nu vreau să am nimic a face cu ea, pentru că sunt în căutarea unei Cetăți care este zidită în patru unghiuri. Eu caut o Cetate veșnică, unde soarele nu va apune niciodată, unde nu va exista

niciodată bătrânețe, unde nu va mai fi doliu sau un mormânt pe coasta dealului. Eu caut Cetatea aceea al cărei Ziditor și Făcător este Dumnezeu.”

Există o singură Cale ca s-o afli. *„O Piatră a fost tăiată din munte, fără ajutorul vreunei mâini și a sfărâmat chipul, lumea... și ea s-a făcut ca pleava din arie...”* (Daniel 2.34-35).

Această „Piatră”, Hristos Isus, este o Piatră de poticnire pentru lume și pentru biserica lumească, o pricină de râs și de batjocură; dar pentru credincios, Ea este odihnă, pace, liniște, este o Piatră scumpă și aleasă. Oh, Doamne! Odihnă! Eu știu că am trecut din moarte la Viață. Sufletul meu este în odihna Lui. Oh!

„Veniți la Mine toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihna.” (Matei 11.28).

Prorocul Simeon i-a spus Mariei, referitor la Fiul ei:

„Copilul acesta este rânduit.... Să fie un semn, care va stârni împotrivire.” (Luca 2.34b). Da, El va fi un Semn; El va fi o Asigurare; El va fi iubire și mulțumire. El va fi Siguranța ta că ai trecut de la moarte la Viață.

Frate și soră, ca fratele vostru, ca slujitorul vostru în Hristos, lăsați-mă să vă conving de necesitatea primirii Duhului Sfânt. Nu-L lăsați să treacă pe lângă voi, pe lângă urechile voastre. Primiți Duhul Sfânt în inima voastră și veți fi fericiți. Eu nu vă promit că veți primi un milion de dolari. Nu, domnilor! Frate Leo, cred că tu știi povestea aceea cu primirea milioanei, despre care vorbesc unii oameni: „Dacă ai deveni creștin, ai primi un milion de dolari și ai fi un om bogat.” Eu nu vă promit aceasta, ci vă promit altceva: salvarea sufletelor voastre. Harul Lui este de-ajuns pentru fiecare încercare. Oamenilor Cincizecimii nu le-a mai trebuit nici ceea ce aveau, iar voi vorbiți despre milioane? Ei nu voiau nimic.

Soră Angie, mi-ar plăcea să te aud pe tine și pe Gertie cântând într-una din aceste zile, Săptămâna întoarcerii Acasă. Mulți dintre ei au trecut de atunci dincolo de graniță. Oh, Doamne! Ei nu au cerut lucruri mari, nu au cerut bani. Dimpotrivă, Petru a spus: *„Argint și aur n-am, dar ce am îți dau...”*

Prieteni, în seara aceasta vă spun și eu aceleași cuvinte. Vouă, copiilor ai lui Dumnezeu, vă ofer în seara aceasta ceea ce am primit de la Hristos, și anume: bucurie, iubire, asigurarea salvării. Dacă ați fost chemați de Dumnezeu, haideți, stați la cruce și nu vă ridicați.

Mâine seară vă așteptăm din nou aici, iar cei care doresc pot să vină sus, și noi ne vom ruga și ne vom pune mâinile peste voi. De ce? Pentru că aceasta este porunca Scripturii: *„Pune-vă mâinile peste ei și vor primi Duhul Sfânt.”*

Dacă cineva dorește, vom merge și acasă la cei care ne invită. Cei care doresc pot rămâne cu noi și în zilele următoare, de sărbători și până la începutul anului.

Mâine seară vă vom arăta în Biblie că ce trebuie să vină, va veni. Și când vine El, nu există destui draci în iad ca să vă mai stea împotriva. Atunci știți că ați trecut de la moarte la Viață. Voi sunteți o făptură nouă în Hristos Isus, iar clopotele bucuriei, din ceruri, vor suna.

Frate Othal, cred că aceasta te înflăcărează. În mijlocul nostru se află un frate care cu ani în urmă era un gangster temut. El umbla, pe la colțul străzilor, cu arma la șold, căutând victime. Dar ce s-a întâmplat cu el? Într-o zi, el a crezut, a crezut în Viața, a pășit înainte și a frecventat toate adunările ținute de mine. Sărmanul băiat, care înainte nu avea ce să mănânce și dormea prin tufșuri și pe lângă corturi, a fost cuprins într-o zi de Duhul Sfânt. Oh,

fratele meu, El te-a schimbat, nu-i așa?

El a îndepărtat moartea și a adus Viața. Ura a plecat și a intrat dragostea. Oh, Doamne! Dușmănia și vrajba au plecat și a intrat Viața nouă. Priviți în jur și veți vedea mulți alții care au experimentat acest lucru în viața lor. Oh, clopotele bucuriei, din ceruri, răsună! Prieteni, eu nu am suficiente cuvinte ca să exprim aceste lucruri.

Dacă credeți ceea ce v-am spus, dacă credeți că sunt slujitorul lui Hristos, să nu uitați că am încercat să vă arăt din Biblia lui Dumnezeu că acesta este Adevărul. Iar dacă cuvintele mele nu sunt destul de puternice ca să vă convingă, priviți dovada dată de Dumnezeu, care este recunoscută și de știință. Priviți, este vorba de același Stâlp de Foc care a condus copiii lui Israel prin pustie. Luați seama la ceea ce spune și face El, pentru că nu eu sunt Cel care vă vorbește, ci El face aceasta. Nu eu sunt cel care vede vedenia; ci El este Acela care vorbește pentru voi. Nu eu sunt cel care vindecă bolnavii, ci El, care lucrează prin mine. Nu eu sunt cel care predică. Oh, eu sunt un laș înapoiat, pentru că am încercat să fug de chemarea lui, ci El este Cel care vorbește prin mine. Eu nu cunosc Cuvântul, dar El îl cunoaște. Da, acesta este ceea ce este Duhul Sfânt.

Îngerul Domnului, care mi s-a arătat, este în seara aceasta aici. (Fratele Branham bate în amvon). Oh, cât de mult îl iubesc!

Câți dintre voi doresc să primească Duhul Sfânt? Să ne cercetăm viețile. Câți nu L-au primit, dar vor să-L primească? Ridicați mâna și spuneți: „Frate Branham, eu doresc din toată inima să primesc Duhul Sfânt!” Dumnezeu să vă binecuvânteze peste tot. Câți dintre cei care L-ați primit, ați vrea să faceți cum au făcut cei din Fapte 4, și să ziceți:

„Și acum,
Doamne...

Întinde-Ți mâna, ca să se facă tămăduiri, semne și minuni, prin Numele Robului Tău sfânt, Isus.” „...dă putere robilor Tăi să vestească Cuvântul Tău cu toată îndrăzneala și cu iubirea și dă-ne o nouă umplere”? Da, este și al meu, de asemenea. Dumnezeu, dă-mi-L și mie.

Să ne plecăm capetele, cu cea mai adâncă sinceritate, și fiecare să țină sus dorința inimii lui.

Doamne Isuse, suntem la încheierea micuței părtașii din seara aceasta, în jurul Cuvântului și al Duhului Sfânt. O, cum ne-a binecuvântat El și a turnat în inimile noastre uleiul Cuvântului Său! În seara aceasta sunt aici bărbați din diferite locuri, care au gustat și au văzut că Domnul este bun. Acum, noi știm ce este Duhul Sfânt: făgăduința lui Dumnezeu. El este Viața veșnică pentru toți cei ce cred.

Noi știm că Duhul Sfânt este Duhul lui Isus Hristos trimis înapoi și că astăzi El este în noi.

Mai întâi, Dumnezeu a fost deasupra oamenilor, în Stâlpul de Foc; apoi, a umblat cu noi, într-un trup asemenea nouă și a fost numit Emanuel, adică „Dumnezeu este cu noi”; și acum, El este în noi, prin Duhul Sfânt, Dumnezeu în noi. Oh!

Isus a spus: *„În ziua aceea, veți cunoaște că Eu sunt în Tatăl Meu, că voi sunteți în Mine, și că Eu sunt în voi. (Ioan 14.20). voi veți înțelege în ziua aceea. Acum sunteți în întuneric, dar în ziua aceea veți înțelege.*

O, Tată, atunci nu putea fi făcut clar și desăvârșit,

pentru că nu mai avea rost credința. Dar toată lucrarea Ta se bazează pe credință. Și prin credința în Cuvântul Tău, în dovada Duhului Sfânt care știm că este acum aici, cer ca fiecare suflet flămând din locul acesta să fie umplut cu Duhul Sfânt.

Celor care nu Îl au, dar flămânez după El, le spun așa cum ai spus și Tu: „*Ferice de cei flămânzi și însetați după neprihănire, căci ei vor fi săturați.*” (Matei 5.6). Aceasta este o făgăduință. Și toți cei care flămânez după ea, sunt fericiți de Dumnezeu. Este ferice de voi pentru că Dumnezeu v-a vorbit, deoarece Isus a spus: „*Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-L atrage Tatăl care M-a trimis.*” (Ioan 6.44).

O, Doamne, cei care sunt veterani bătrâni, în locul acesta, și-au ridicat mâinile și mi le-am ridicat și eu. O, dă-ne tărie, dă-ne putere să vestim Cuvântul Tău cu toată îndrăzneala și întinde-Ți mâna ca să se facă semne și minuni în Numele Robului Tău, Isus. Fă ca acest lucru să se întâmple mai puternic decât oricând, să fie o slujbă mai adâncă. Dă-ne îndrăzneală și dragoste să le vorbim oamenilor. Dăruiește-ne aceasta, Doamne, și fii cu noi în toate lucrurile, pentru că Te rugăm în Numele lui Isus.

Fă ca mâine seară să vină și peste locul acesta acel vâjâit puternic de vânt, care a coborât din cer în ziua Cincizecimii. Temelia a fost așezată. Totul este gata. Boul este junghiat, vițeeii îngrășați sunt junghiați, berbecii sunt junghiați; masa este pusă și oaspeții sunt invitați. O, Doamne, mâine seară trimite în această clădire un Jubileu al Cincizecimii, și umple fiecare suflet cu botezul Duhului Sfânt. Îngăduie aceasta, Tată, pentru că Te rog în Numele lui Isus. Amin.

....noi vom învăța multe lucruri,

Noi vom avea o harpă făcută din aur

Probabil, cu o mie de corzi;

Noi vom cânta, vom striga și juca acolo,

Iar Mielul ne va șterge lacrimile.

Noi vom avea o Casă...

Săptămâna măreață când ne vom întoarce Acasă

Primii zece mii de ani. Amin.

Sângele sfânt al Fiului lui Dumnezeu

Ne-a curățit și ne-a sfințit.

Un popor minunat pentru Numele Lui,

Și el este numit: „Mireasa”.

Deci aici neglijați și disprețuiți,

Într-o zi Domnul îi va aduce

Pe cei aleși prin poartă, și aceasta valorează totul.

Când suntem înăuntrul porților de măgăritar,

Noi vom învăța...

- Amin -